

PRIJEDLOG

ZAKONA O RADNOM VREMENU, OBVEZNIH ODMORIMA MOBILNIH RADNIKA I UREĐAJIMA ZA BILJEŽENJE U CESTOVNOM PRIJEVOZU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovog Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. alineji 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/01-pročišćeni tekst i 55/01-ispravak).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) ocjena stanja

Usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske sa pravnom stečevinom EU-a jedan je od uvjeta pridruživanja Europskoj uniji, a jedna od obveza koja proizlazi iz Pregovaračkih stajališta za poglavlje 14. Prometna politika je usklađivanje s direktivama i uredbama iz područja cestovnog prijevoza.

Nacrt prijedloga Zakona o radnom vremenu, obveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za bilježenje u cestovnom prometu, s Konačnim prijedlogom Zakona je propis čije donošenje i usvajanje predstavlja daljnje usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije u području socijalnih uvjeta u cestovnom prijevozu, te se odredbe Zakona usklađuju s:

- Direktivom Vijeća 2002/15 EZ od 15. ožujka 2002. godine o organizaciji radnog vremena osoba koje obavljaju mobilne aktivnosti na cesti
- Direktivom 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu uredbama Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i 3821/85 o socijalnim propisima vezanim uz djelatnost cestovnog prijevoza, te kojom se ukida Direktiva Vijeća 88/599/EEZ
- Uredbom Vijeća EZ/2135/98 od 24. rujna 1998. godine o izmjenama i dopunama Uredbe (EEZ) 3821/85 o uređajima za bilježenje u cestovnom prometu i Direktive 88/599/EEZ o primjeni Uredbe (EEZ) 3820/3821
- Uredbom (EZ) 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. godine o usklađivanju određenih socijalnih zakonskih propisa u vezi s cestovnim prometom kojom se izmjenjuju i dopunjuju Uredba Vijeća (EEZ) broj 3821/85 i (EZ) broj 2135/98 kojom se ukida Uredba Vijeća (EEZ) broj 3820/85.

Republika Hrvatska usvojila je notifikacijom o sukcesiji („Narodne novine“-MU-12/93.) Europski sporazum o radu posade na vozilima koja obavljaju međunarodni cestovni prijevoz (AETR) koji je sklopljen u Ženevi 01. srpnja 1970. godine, a kojim su propisana određena ograničenja trajanja upravljanja vozilima i obvezni odmori.

Nacrtom prijedloga Zakona postavlja se zakonodavni okvir za uvođenje digitalnog tahografa u Republiku Hrvatsku i jedan je u nizu propisa kojima će se omogućiti primjena istog do početka 2009. godine.

Tahograf je uređaj koji najmanje osigurava zapis brzine i prijeđenog puta vozila (članak 2. točka 85. Zakona o sigurnosti prometa na cestama-NN 105/04.), dok je nadzorni uređaj (eurotahograf) uređaj koji osigurava upis vremena vožnje članovima posade vozila, vremena u obavljanju profesionalne aktivnosti, koja ne spada u upravljanje vozilom, vremena odmora, brzine kretanja vozila i prijeđenu udaljenost vozila (članak 2. točka 86. Zakona o sigurnosti prometa na cestama).

Bilježenje brzine i prijeđenog puta, kao i vremena rada i odmora, u slučaju analognog tahografa zapisuje se na tahografski listić (na kojem vrh pisača ostvaruje zapis mehaničkim pritiskom na tahografski listić) dok se kod digitalnog tahografa svi podaci zapisuju u memorijsku karticu.

Sva vozila čija je najveća dopuštena masa veća od 3.5 t moraju imati ugrađen analogni tahograf, a od 01. siječnja 2009. godine, prema ovom prijedlogu Zakona, sva nova vozila koja se prvi put registriraju u Republici Hrvatskoj morat će imati ugrađen digitalni tahograf.

b) pitanja koja će se urediti Zakonom

Područje socijalnih uvjeta u djelatnosti cestovnog prometa do sada nije bilo uređeno na način kako je to predviđeno ovim Nacrtom prijedloga Zakona, odnosno, na način da se u jednom propisu jasno odrede definicije, nadležnosti te nadzor nad radnim vremenom i odmorima mobilnih radnika, s ciljem sigurnosti prijevoza, te zdravlja i sigurnosti osoba koje te poslove obavljaju.

Nadalje, ovim će se Nacrtom prijedloga Zakona urediti zaštita mobilnih radnika u cestovnom prometu, na način da se jasno utvrde pravila o odgovarajućem odmoru i maksimalnom radnom tjednu. Također, ovim Nacrtom prijedloga Zakona osim poboljšanja sigurnosti prometa, stvorit će se uvjeti za sprječavanje narušavanja tržišnog natjecanja i jamčiti sigurnost i zdravlje mobilnih radnika, koji moraju biti upoznati s pravilima kojima se utvrđuju dinamika i smjene razdoblja radnog vremena, odmori i stanke, odnosno razdoblje raspolaganja.

Naprijed navedeno se posebno odnosi na radno vrijeme noću, te posljedice koje dugotrajno i opterećujuće radno vrijeme ima na zdravlje osoba, a što ima za posljedicu i utjecaj na sigurnost prometa na cestama.

Ovim se Nacrtom prijedloga Zakona utvrđuje i obveza poslodavcima o vođenju evidencije, s posebnim naglaskom na prekoračenje maksimalnog prosječnog radnog tjedna koji se odnosi na mobilne radnike, kako bi se temeljna pravila o radnom vremenu i odmorima vozača u potpunosti i ravnomjerno primjenjivala.

Nacrtom prijedloga Zakona će se postići poboljšanje socijalnih uvjeta mobilnih radnika, a što će imati za posljedicu i povećanje sigurnosti prometa na cestama i to konkretnim odredbama koje se odnose na obvezno uzimanje tjednog odmora barem jednom svaka dva uzastopna tjedna, te korištenje dnevnog odmora koji ne smije biti kraći od neprekidnog vremena od devet sati, sukladno odredbama ovog Zakona.

Kako je povećanje prijevoza putnika i tereta konstanta, u interesu je sigurnosti cestovnog prometa obavljanje stalnih provjera na cestama i u sjedištima tvrtki od strane nadležnih tijela, kako bi se svako kršenje propisanih odredbi, sankcioniralo na djelotvoran način.

Razvojem suvremene tehnologije, te njenom primjenom na uređaje za bilježenje brzine i prijednog puta (tahografe), zemlje članice Europske unije propisale su obveznu primjenu tahografa s digitalnim zapisom, a koji omogućuje jednostavniji nadzor, praktičnost očitavanja, te informatičku obradu prikupljenih podataka.

Ovim Nacrtom prijedloga Zakona utvrdit će se uvjeti koje moraju ispunjavati pravne ili fizičke osobe za ishodenje dozvole za obavljanje postavljanja i programiranja, provjere i pregleda, te popravak i demontažu uređaja za bilježenje (tahografa), kao i jasna pravila, te način i postupak odabira pravne osobe koja će sukladno ovom prijedlogu Zakona, a nakon provedenog javnog natječaja, dobiti javnu ovlast izdavanja kartica.

Nadalje, odredbama ovog Nacrta prijedloga Zakona po prvi put se uređuju način i postupak izdavanja i dodjele kartica za memoriranje i to: kartica vozača (koja između ostalih podataka sadrži fotografiju vozača), kartica radionice, kartica prijevoznika, kao i kartica nadzornog tijela.

Na memorijskim čip karticama personaliziranim za svakog pojedinog korisnika pohranjivat će se svi odlučujući podaci (radno vrijeme, odmori, kilometraža i sl.), a prijevozničke tvrtke vodit će evidenciju rada na način da se izbjegnu manipulacije.

Obveza opremljenosti digitalnim tahografom odnosit će se na nova vozila koja se prvi put registriraju u Republici Hrvatskoj nakon 01. siječnja 2009. godine, a u kategoriji su vozila koja moraju imati ugrađen tahograf.

Predloženim Zakonom o radnom vremenu i obveznom odmoru mobilnih radnika te uređajima za bilježenje u cestovnom prijevozu, uređuju se sljedeća pitanja:

1. Opće odredbe
2. Radno vrijeme i obvezni odmori mobilnih radnika
3. Posade, vremena vožnje, stanke i razdoblja odmora
4. Odgovornost prijevoznika

5. Izuzeća
6. Tahografi
7. Memorijske kartice
8. Postupci provjera i sankcija
9. Nadzor i izvješćivanje
10. Kaznene odredbe
11. Prijelazne i završne odredbe.

c) Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Predloženim odredbama Nacrta prijedloga Zakona postiže se:

- usklađivanje i provođenje postojećih propisa s rješenjima, normama i preporukama predviđenim pravnom stečevinom Europske unije,
- daljnje usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije u području socijalnih uvjeta,
- jasno definiranje nadležnosti tijela državne uprave i mjerila za provođenje javnih ovlasti sukladno odredbama ovog Zakona,
- uvođenje digitalnog tahografa u sustav nadzora vremena upravljanja i odmora vozača
- utvrđivanje statusa mobilnih radnika i uvjeta njihovog rada, te njihova zaštita koja uključuje odredbe o radnom vremenu i obveznom odmoru
- ograničenje trajanja noćnog rada za profesionalne vozače tako da se osigura naknada za taj rad,
- uvođenje obveze vođenja evidencije za poslodavce u slučajevima prekoračenja maksimalnog radnog tjedna za mobilne radnike.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona potrebno je osigurati posebna sredstva u Državnom proračunu za 2008. godinu u iznosu od 2.000.000,00 kuna i u Državnom proračunu za 2009. godinu u iznosu od 4.000.000,00 kuna, što ukupno iznosi 6.000.000,00 kuna. Potrebna sredstva utrošit će se na nabavu opreme i to za kombi vozila s potpunom opremom za inspekcijske nadzore kojima se kontroliraju digitalni tahografi i očitavaju vremena upravljanja u iznosu od 2.330.000,00 kuna. Iznos od 500.000,00 kuna potreban je za nabavu 55 prijenosnih računala, iznos od 350.000,00 kuna za softver koji će se instalirati u sva prijenosna računala, iznos od 620.000,00 kuna za ključeve kartica radi preuzimanja podataka iz digitalnih tahografa koji su ugrađeni u vozila i iznos od 2.200.000,00 kuna za nabavu osobnih automobila za potrebe inspekcije.

IV. DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku, jer je Nacrt prijedloga Zakona o radnom vremenu, obveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za bilježenje u cestovnom prometu, s Konačnim prijedlogom, dio Nacionalnog programa za pristupanje Republike Hrvatske Europskoj uniji 2008. godine.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O RADNOM VREMENU, OBVEZNI ODMORIMA MOBILNIH RADNIKA I UREĐAJIMA ZA BILJEŽENJE U CESTOVNOM PRIJEVOZU

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(predmet i svrha Zakona)

- (1) Ovim se Zakonom uređuju radno vrijeme i obvezni odmor mobilnih radnika i vozača u cestovnom prijevozu, vremena vožnje, prekidi vožnje i razdoblja odmora vozača koji obavljaju cestovni prijevoz tereta i putnika, način, uvjeti i postupak stjecanja dozvole za radionice, uređaji za bilježenje u cestovnom prijevozu (tahografi), uvjeti i postupci kontrole, nadležnost tijela i njihove ovlasti, službene evidencije, te prekršaji i kaznene odredbe.
- (2) Svrha ovog Zakona je poboljšavanje uvjeta rada i sigurnosna zaštita osoba koje obavljaju mobilnu djelatnost cestovnog prijevoza i vozača, podizanje razine sigurnosti cestovnog prijevoza i izjednačavanje uvjeta tržišnog natjecanja, kao i promicanje poboljšanog nadzora.

Članak 2.

(područje primjene i izuzeća)

- (1) Ovaj se Zakon primjenjuje na mobilne radnike koji sudjeluju u aktivnostima cestovnog prijevoza i vozače u cestovnom prijevozu, kao i na samozaposlene vozače sukladno sporazumu AETR-u.
- (2) Ovaj se Zakon primjenjuje na vozače vozila čija je najveća dopuštena masa veća od 3.5 t, kao i na vozače vozila čija je dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t, te na autobuse konstruirane ili trajno prilagođene za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača.
- (3) Vozila čija je najveća dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t, te autobusi konstruirani ili trajno prilagođeni za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača, moraju imati ugrađen tahograf.
- (4) Nova vozila koja se prvi put registriraju u Republici Hrvatskoj nakon 01. siječnja 2009. godine, čija je najveća dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t, te autobusi konstruirani ili trajno prilagođeni za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača, moraju imati ugrađen digitalni tahograf.
- (5) Ovaj se Zakon primjenjuje bez obzira na državu registracije vozila, na cestovni prijevoz koji se obavlja:
 - (a) na teritoriju Republike Hrvatske ili
 - (b) između Republike Hrvatske i država članica Europske unije.
- (6) Na međunarodni cestovni prijevoz koji se obavlja u potpunosti ili dijelom izvan područja navedenih u stavku 5. ovog članka, primjenjivat će se AETR sporazum i to:
 - (a) na vozila registrirana u Republici Hrvatskoj ili državama koje su ugovorne stranke AETR-a, tijekom čitave vožnje;

- (b) na vozila registrirana u državi koja je ugovorna stranka AETR-a, te na vozila registrirana u državi koja nije ugovorna stranka AETR-a, na dijelu vožnje na području Republike Hrvatske.
- (7) Ovaj Zakon ne primjenjuje se na cestovni prijevoz:
- (a) vozilima kojima se obavlja javni linijski prijevoz putnika na linijama ukupne udaljenosti do 50 km;
 - (b) vozilima koja ne mogu razviti brzinu veću od 40 km/h;
 - (c) vozilima u vlasništvu ili najmu oružanih snaga, policije, civilne zaštite i vatrogasaca, ako je prijevoz vezan uz poslove tih službi i obavljaju se pod njihovom kontrolom;
 - (d) vozilima kojima se obavlja nekomercijalni prijevoz humanitarne pomoći u izvanrednim okolnostima ili akcijama spašavanja;
 - (e) specijaliziranim vozilima koja se koriste u medicinske svrhe;
 - (f) specijaliziranim vozilima za popravak kvarova koja se kreću u krugu od 100 km od sjedišta tvrtke;
 - (g) vozilima koja se testiraju na cesti radi tehničkog razvoja, popravka ili održavanja, te novim ili prerađenim vozilima koja još nisu registrirana;
 - (h) vozilima ili kombinacijama vozila čija najveća dopuštena masa nije veća od 7.5 t, a koja se koriste za nekomercijalni prijevoz tereta;
 - (i) komercijalnim vozilima koja imaju povijesni status, a koja se koriste za nekomercijalni prijevoz putnika i tereta.

Članak 3. (značenje izraza)

Pojedini izrazi u smislu ovog Zakona imaju sljedeće značenje:

- (1) «AETR» je Europski sporazum o radu posade na vozilima koja obavljaju međunarodni cestovni prijevoz, sklopljen u Ženevi 01. srpnja 1970. godine;
- (2) «analogni tahograf» je uređaj u cestovnom prometu za bilježenje brzine i prijednog puta, kao i vremena rada i odmora gdje se podaci zapisuju na tahografski listić na kojem vrh pisača ostvaruje zapis mehaničkim pritiskom na tahografski listić, a koji omogućava bilježenje podataka za jedan dan;
- (3) «cestovni prijevoz» je prijevoz putnika i tereta koji se u cijelosti ili djelomično obavlja javnim cestama, uključujući vožnju praznim ili nenatovarenim vozilom;
- (4) «digitalni tahograf» je uređaj u cestovnom prometu za bilježenje brzine i prijednog puta, kao i vremena rada i odmora gdje se podaci zapisuju u radnu memoriju i memorijsku karticu, a koji omogućava pohranu podataka za razdoblje od 365 dana;
- (5) «dnevni odmor» je dnevno razdoblje tijekom kojega vozač može slobodno raspolagati svojim vremenom, a obuhvaća «redovni dnevni odmor» i «skraćeni dnevni odmor»:
 - «redovni dnevni odmor» je neprekinuto razdoblje odmora od najmanje 11 sati ili kada se koristi u dva dijela 12 sati, od kojih prvi odmor mora trajati neprekinuto minimalno 3 sata, a drugi neprekinuto minimalno 9 sati;
 - «skraćeni dnevni odmor» je neprekinuto razdoblje odmora kraće od 11 sati, ali ne kraće od 9 sati;

- (6) «dnevno vrijeme vožnje» je sveukupno vrijeme vožnje između kraja jednog dnevnog odmora i početka sljedećeg dnevnog odmora ili između dnevnog odmora i tjednog odmora, kao i između tjednog odmora i dnevnog odmora;
- (7) «linijski prijevoz putnika» je unutarnji ili međunarodni prijevoz putnika koji se obavlja autobusima koji su konstruirani ili trajno prilagođeni za prijevoz više od devet putnika uključujući i vozača, na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom redu vožnje, cijeni i općim uvjetima;
- (8) «memorijska kartica» je prijenosni uređaj za prijenos i pohranu podataka, koju posjeduju vozač, prijevoznik, radionica i nadzorno tijelo;
- (9) «mobilni radnik» označava svakog radnika koji čini dio prijevoznog osoblja, uključujući i vježbenike i naučnike, a koji je zaposlen u tvrtki koja obavlja cestovni prijevoz putnika ili tereta kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe;
- (10) «najveća dopuštena masa» je masa vozila zajedno s njegovom nosivošću;
- (11) «noćni rad» označava rad koji se obavlja tijekom noćnog vremena;
- (12) «noćno vrijeme» označava razdoblje od najmanje četiri sata, između 00:00 i 07:00 sati;
- (13) «odmor» je neprekinuto razdoblje tijekom kojega vozač može slobodno raspolagati svojim vremenom;
- (14) «osoba koja obavlja mobilnu djelatnost cestovnog prijevoza» označava mobilnog radnika ili samozaposlenog vozača koji obavlja takvu djelatnost;
- (15) «ostali poslovi» su aktivnosti koje su definirane kao radno vrijeme u točki 20. ovog članka, osim «vožnje», uključujući i sve poslove za istog ili drugog poslodavca u ili izvan sektora prijevoza;
- (16) «prekid vožnje» je razdoblje tijekom kojega vozač ne može upravljati vozilom ili obavljati druge poslove, te koje se koristi isključivo za odmor;
- (17) «prijevoznik» je fizička ili pravna osoba koja obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza ili prijevoz za vlastite potrebe;
- (18) «radionice» su prostori u kojima se obavljaju postupci ugradnje i ispitivanja, provjere i pregleda, popravka i demontaže uređaja za bilježenje, a za koje je fizička ili pravna osoba dobila dozvolu Ministarstva nadležnog za promet (u daljnjem tekstu: Ministarstvo);
- (19) «mjesto rada» označava:
- lokaciju glavnog mjesta poslovanja tvrtke za koju osoba koja obavlja mobilnu djelatnost prijevoza radi, zajedno sa svojim različitim podružnicama, bez obzira jesu li one smještene u istom mjestu kao i glavni ured ili glavno mjesto poslovanja;
 - vozilo koje osoba koja obavlja mobilnu aktivnost cestovnog prijevoza koristi pri obavljanju svojih poslova i
 - sva ostala mjesta u kojima se obavljaju aktivnosti vezane uz prijevoz;
- (20) «radno vrijeme» je vrijeme od početka do završetka rada, tijekom kojeg se mobilni radnik nalazi na svom radnom mjestu, na raspolaganju poslodavcu, te obavlja svoje poslove. U radno se vrijeme ubraja:
- (a) vrijeme provedeno u svim aktivnostima u cestovnom prijevozu, osobito:
- vožnja,
 - utovar i istovar,
 - pomoć putnicima kod ulaska i izlaska iz vozila,
 - čišćenje i tehničko održavanje,

- svi ostali poslovi čija je svrha osiguravanje sigurnosti vozila, njegova tereta i putnika ili ispunjavanje pravnih odnosno zakonskih obveza koje su vezane uz vožnju koja je u tijeku, uključujući i nadzor utovara i istovara, administrativnih formalnosti s policijom, carinom, inspekcijским službama i dr.,
 - (b) vrijeme tijekom kojeg mobilni radnik ne može slobodno raspolagati svojim vremenom, te mora biti na svom radnom mjestu, spreman poduzeti svoje uobičajene poslove, pri čemu su neki poslovi vezani uz dežurstva, posebno tijekom vremena čekanja na utovar ili istovar, kada vrijeme trajanja nije unaprijed poznato prije polaska ili prije početka trajanja dotičnog razdoblja,
 - (c) u slučaju samozaposlenih vozača, ista definicija primjenjuje se na vrijeme od početka do kraja rada, tijekom kojega se samozaposleni vozač nalazi na svom radnom mjestu, na raspolaganju strankama i obavljajući svoje zadaće ili aktivnosti osim općih administrativnih poslova koji nisu izravno vezani uz određenu vožnju koja je u tijeku;
- (21) «razdoblja raspoloživosti» su razdoblja koja se isključuju iz radnog vremena, a označavaju:
- (a) razdoblja tijekom kojih mobilni radnik ne mora ostati na svom radnom mjestu, ali mora biti na raspolaganju za sve pozive kako bi počeo ili nastavio voziti ili obavljati druge poslove, a koja ne uključuju razdoblja stanke i odmora. Razdoblja raspoloživosti uključuju posebno razdoblja tijekom kojih mobilni radnik prati vozilo koje se prevozi trajektom ili vlakom, te razdoblja čekanja na graničnim prijelazima ili zbog zabrane prometovanja. Razdoblja i njihovo predviđeno trajanje moraju mobilnom radniku bit poznati unaprijed, odnosno, prije polaska ili neposredno prije stvarnog početka utvrđenog razdoblja, ili pod općim uvjetima dogovorenim između socijalnih partnera i/ili u skladu s uvjetima propisanim nacionalnim zakonodavstvom,
 - (b) za mobilne radnike koji voze u timu, vrijeme koje provedu sjedeći pored vozača ili na ležaju dok je vozilo u kretanju;
- (22) «razdoblje vožnje» je ukupno vrijeme vožnje od vremena kad vozač započne upravljati vozilom nakon razdoblja odmora ili prekida vožnje do vremena dok ne uzme razdoblje odmora ili prekid vožnje. Razdoblje vožnje može biti kontinuirano ili podijeljeno;
- (23) «samozaposleni vozač» označava osobu čija je glavna djelatnost cestovni prijevoz putnika ili tereta kao javni prijevoz, koji posjeduje licenciju za tu djelatnosti, koji radi sam za sebe i koji nije vezan ugovorom o radu ili drugim oblikom radnog odnosa, koji je slobodan organizirati radne aktivnosti, čiji prihod izravno ovisi o zaradi i koji ima slobodu, samostalno ili putem suradnje između samozaposlenih vozača, stupati u poslovne odnose s više klijenata;
- (24) «tahograf» označava cjelokupnu opremu namijenjenu ugradnji u cestovna vozila za prikaz, bilježenje i automatsko ili poluautomatsko pohranjivanje podataka o kretanju takvih vozila i o pojedinom trajanju rada njihovih vozača. Ova oprema obuhvaća kabele, senzore, elektronski uređaj za informacije o vozaču, jedan (dva) čitač(a) za umetanje jedne ili dvije vozačke(ih) memorijske(ih) kartice(a), ugrađen ili odvojen pisač, instrumente prikaza, uređaj za prijenos iz podatkovne memorije, uređaje za prikazivanje ili ispis podataka na zahtjev i uređaje za upisivanje mjesta u kojima dnevno radno vrijeme započinje i završava;
- (25) «tjedan» označava razdoblje između 00:00 sati u ponedjeljak i 24:00 sata u nedjelju;
- (26) «tjedni odmor» je tjedno neprekidno razdoblje tijekom kojega vozač može slobodno raspolagati svojim vremenom, a obuhvaća «redovni tjedni odmor» i «skraćeni tjedni odmor»:

- «redovni tjedni odmor» je odmor koji neprekinuto traje najmanje 45 sati,
- «skraćeni tjedni odmor» je odmor koji neprekidno traje manje od 45 sati, ali ne kraće od 24 sata pod uvjetima iz članka 12. ovog Zakona;
- (27) «tjedno vrijeme vožnje» je sveukupno vrijeme vožnje tijekom jednog tjedna;
- (28) «višečlana posada» je posada koju čine barem dva vozača koji upravljaju vozilom. Tijekom prvog sata vožnje višečlane posade prisutnost drugog ili drugih vozača nije obvezna, ali je obvezna tijekom ostatka vremena;
- (29) «vozač» je osoba koja upravlja vozilom ili koja se nalazi u vozilu kako bi prema potrebi bila raspoloživa za upravljanje vozilom;
- (30) «vozilo» je motorno vozilo, vučno vozilo, priključno vozilo ili kombinacija tih vozila koja se definiraju kako slijedi:
 - «motorno vozilo» je svako vozilo na vlastiti motorni pogon koje se kreće javnom cestom, osim vozila koja se stalno kreću tračnicama, a koje se koristi za prijevoz putnika ili tereta ili obavljanje radova,
 - «vučno vozilo» je motorno vozilo koje se kreće javnom cestom, koje je posebno projektirano za vuču priključnih vozila,
 - «priključno vozilo» je vozilo konstruirano tako da ga vuče vučno vozilo.;
- (31) «vrijeme vožnje» je zabilježeno trajanje aktivnosti vožnje:
 - automatskim ili poluautomatskim uređajem za bilježenje, odnosno analognim ili digitalnim tahografom,
 - ručno, sukladno odredbama ovog Zakona ili po posebnom propisu.

II. RADNO VRIJEME I OBVEZNI ODMOR MOBILNIH RADNIKA

Članak 4.

(tjedno radno vrijeme)

- (1) Prosječno tjedno radno vrijeme mobilnih radnika ne smije biti dulje od 48 sati.
- (2) Maksimalno tjedno radno vrijeme može se produljiti na 60 sati, samo ako prosjek od 48 sati nije prekoračen tijekom četiri mjeseca.
- (3) Ako mobilni radnik obavlja poslove za različite poslodavce, radno vrijeme predstavlja zbroj radnih sati kod svih poslodavaca. Poslodavac mobilnog radnika koji radi kod više poslodavaca dužan je pisanim putem zatražiti evidenciju ili izračun radnog vremena koje je mobilni radnik obavio za drugog poslodavca.
- (4) Mobilni radnik dužan je izračun iz stavka 3. ovog članka dostaviti u pisanom obliku.

Članak 5.

(stanka)

- (1) Mobilni radnici koji obavljaju mobilnu djelatnost u cestovnom prijevozu, osim u slučaju ako AETR ne osigurava veću zaštitu, moraju najkasnije nakon šest sati neprekidnog rada imati stanku.

- (2) Radno vrijeme se prekida stankom koja traje najmanje 30 minuta, ako ukupni zbroj do tada obavljenih radnih sati iznosi između šest i devet sati, a stankom od najmanje 45 minuta ako ukupni zbroj radnih sati iznosi više od devet sati.
- (3) Stanke iz stavka 2. ovog članka mogu se raspodijeliti na više razdoblja tijekom radnog vremena, s tim da svaka od njih mora trajati najmanje 15 minuta.

Članak 6.

(vježbenici i naučnici)

Ako su mobilni radnici vježbenici i naučnici na njih se primjenjuju samo odredbe ovog Zakona kojima se uređuje vrijeme odmora.

Članak 7.

(noćni rad)

- (1) Ako mobilni radnici obavljaju noćni rad, njihovo ukupno dnevno radno vrijeme ne smije trajati dulje od deset sati unutar svakog 24-satnog razdoblja.
- (2) Naknada za noćni rad mobilnim radnicima se isplaćuje sukladno važećim propisima u Republici Hrvatskoj, odnosno sukladno kolektivnim ugovorima, uz uvjet da takva naknada ne smije poticati ugrožavanje sigurnosti cestovnog prometa.

Članak 8.

(izuzeća od tjednog radnog vremena i noćnog rada)

- (1) Iz objektivnih ili tehničkih razloga ili razloga koji se odnose na organizaciju rada, mogu se kolektivnim ugovorom ili ako to nije moguće, zakonom ili drugim propisima usvojiti iznimke od odredbe članka 4. i 7. ovog Zakona, uz uvjet postojanja dogovora između predstavnika poslodavaca i radnika na koje se one odnose, i uz poticanje svih relevantnih oblika socijalnog dijaloga.
- (2) Iznimka od odredbe članka 4. ovog Zakona ne može rezultirati utvrđivanjem referentnog razdoblja duljeg od šest mjeseci, radi izračuna maksimalnog tjednog radnog vremena od 48 sati.

Članak 9.

(informiranje i evidencije)

- (1) Poslodavci su mobilne radnike dužni upoznati s odredbama iz članka 4., 5., 6. i 7. ovog Zakona, te drugim propisima, kolektivnim ugovorima, odnosno njihovim općim aktima, koji su doneseni temeljem ovog Zakona, te s odredbama o njihovoj provedbi, koji se odnose na rad ili radne odnose.

- (2) Poslodavci su dužni evidentirati radno vrijeme mobilnih radnika. Evidencija se mora čuvati najmanje dvije godine nakon isteka razdoblja na koje se odnosi. Za evidenciju radnog vremena mobilnih radnika odgovorni su poslodavci. Poslodavci su dužni na zahtjev izdati mobilnim radnicima evidenciju o odrađenim satima.
- (3) Podaci iz stavka 2. ovog članka pohranjuju se i u slučaju demontaže pojedinog tahografa kojim se nadzire radno vrijeme mobilnih radnika.
- (4) Poslodavci su dužni mobilnim radnicima na njihov zahtjev osigurati preslike evidencija o obavljenim radnim satima.
- (5) Ministar nadležan za promet (u daljnjem tekstu: ministar) propisuje način prijenosa podataka i način vođenja evidencije iz tahografa.

III. POSADE, VREMENA VOŽNJE, PREKIDI VOŽNJE I RAZDOBLJA ODMORA VOZAČA

Članak 10. (vrijeme vožnje)

- (1) Dnevno vrijeme vožnje ne smije biti dulje od devet sati. Iznimno, dnevno vrijeme vožnje može se produljiti na najviše deset sati, ali ne više od dvaput tjedno.
- (2) Tjedno vrijeme vožnje ne smije biti dulje od 56 sati i ne smije prekoračiti maksimalno tjedno radno vrijeme.
- (3) Ukupno vrijeme vožnje tijekom bilo koja dva uzastopna tjedna ne smije biti dulje od 90 sati.
- (4) Vozač je dužan evidentirati ostale poslove u skladu s odredbom članka 3. točke 15. ovog Zakona, kao i vrijeme provedeno u upravljanju vozilom koje se koristi za javni prijevoz, a na koji se ne primjenjuje ovaj Zakon.
- (5) Vozač je dužan evidentirati i vrijeme raspoloživosti sukladno odredbi članka 3. točka 21a. ovog Zakona, od posljednjeg dnevnog ili tjednog razdoblja odmora.
- (6) Evidencije iz stavaka 4. i 5. ovog članka vode se ručno na tahografskom listiću, ispisu ili korištenjem opcije ručnog unosa u digitalni tahograf.
- (7) Kada vozač upravlja vozilom koje je opremljeno analognim tahografom, na zahtjev ovlaštenih osoba, mora predočiti za tekući dan i prethodnih 28 dana: tahografske listiće, ručno izvršene zapise, ispise iz tahografa, te karticu vozača ukoliko je posjeduje.
- (8) Kada vozač upravlja vozilom koje je opremljeno digitalnim tahografom, na zahtjev ovlaštenih osoba, mora predočiti svoju karticu vozača, tahografske listiće, ručno izvršene zapise i ispise, za tekući dan i prethodnih 28 dana.

Članak 11. (prekid vožnje)

- (1) Nakon razdoblja vožnje od četiri i pol sata, vozač je dužan prekinuti vožnju najmanje 45 minuta, osim ako uzima razdoblje odmora.

- (2) Prekid vožnje iz stavka 1. ovog članka se može zamijeniti prvim prekidom vožnje od najmanje 15 minuta, nakon kojeg slijedi drugi prekid vožnje od najmanje 30 minuta od kojih je svaki raspoređen tijekom razdoblja vožnje iz stavka 1. ovog članka.

Članak 12.

(dnevni i tjedni odmor)

- (1) Vozač mora imati dnevni i tjedni odmor.
- (2) Unutar svaka 24 sata, nakon dnevnog ili tjednog odmora, vozač mora imati novi dnevni odmor. Ako dnevni odmor unutar 24 sata traje najmanje devet sati, ali manje od 11 sati, smatra se skraćenim dnevnim odmorom.
- (3) Dnevni odmor može se produljiti do redovnog tjednog odmora ili skraćenog tjednog odmora.
- (4) Vozač može imati najviše tri skraćena dnevna odmora između bilo koja dva tjedna odmora.
- (5) Iznimno od odredbe stavka 2. ovog članka, unutar 30 sati od isteka dnevnog ili tjednog odmora, vozač koji je dio višečlane posade mora uzeti novi dnevni odmor u trajanju od najmanje devet sati.
- (6) U bilo koja dva uzastopna tjedna, vozač mora imati najmanje:
 - dva redovna tjedna odmora ili
 - jedan redovni i jedan skraćeni tjedni odmor od najmanje 24 sata. Nadoknadu tjednog odmora vozač je dužan izvršiti najkasnije do kraja trećeg tjedna od tjedna korištenja skraćenog tjednog odmora.
- (7) Tjedni odmor započinje najkasnije po isteku šest 24-satnih razdoblja, od kraja prethodnog tjednog odmora.
- (8) Svaki odmor koji se uzima kao nadoknada skraćenog tjednog odmora mora se pripojiti drugom razdoblju odmora od najmanje devet sati.
- (9) Dnevni i skraćeni tjedni odmor vozač može provesti u vozilu izvan sjedišta tvrtke, ukoliko je vozilo opremljeno ležajem.
- (10) Ukoliko tjedni odmor zahvaća dva tjedna, isti se može pribrojiti samo jednom od ta dva tjedna.
- (11) Ukoliko se prijevoz obavlja isključivo na području Republike Hrvatske, dnevni odmor traje najmanje 12 sati neprekidno.

Članak 13.

(iznimke)

- (1) Iznimno od odredbe članka 12. ovog Zakona, ako vozač prati vozilo koje se prevozi trajektom ili vlakom, te koristi dnevni odmor, taj se odmor može prekinuti najviše dva puta drugim aktivnostima, u ukupnom trajanju od najviše sat vremena. Tijekom redovnog dnevnog odmora vozač mora imati pristup ležaju.

- (2) Dolazak ili odlazak vozača do i od vozila na koje se primjenjuju odredbe ovog Zakona, ako se vozilo ne nalazi u mjestu prebivalište vozača niti u sjedištu poslodavca, ne računa se kao vrijeme odmora ili prekid vožnje, osim ako vozač nije na trajektu ili vlaku i ima pristup ležaju.
- (3) Bilo koje vrijeme koje vozač provede upravljajući vozilom na koje se ne primjenjuje ovaj Zakon do ili od vozila na koje se primjenjuje ovaj Zakon, a koje nije u vozačevom prebivalištu niti u operativnom sjedištu poslodavca, računa se kao drugi poslovi.

IV. ODGOVORNOST PRIJEVOZNIKA

Članak 14. (obveze prijevoznika)

- (1) Prijevoznik ne smije vozačima koje zapošljava davati nikakve novčane naknade, u obliku povišice ili dodatka na plaću, a koji su vezani uz prijedenu udaljenost i/ili količinu prevezenog tereta, ako je ta naknada takva da ugrožava sigurnost cestovnog prometa i/ili potiče kršenje odredbi ovog Zakona.
- (2) Prijevoznik je dužan organizirati rad vozača na način da vozači poštuju odredbe ovog Zakona, propisno ih uputiti na odredbe ovog Zakona, te obavljati redovne provjere.
- (3) Tvrtke, otpremnici, špediteri, organizatori putovanja, potpisnici ugovora, kooperanti i agencije za zapošljavanje vozača dužni su osigurati da ugovoreni rasporedi vožnji budu u skladu s odredbama ovog Zakona.
- (4) Prijevoznik koji koristi vozila opremljena digitalnim tahografom u skladu s odredbama ovog Zakona, dužan je:
 - (a) osigurati da se svi podaci redovito preuzimaju s jedinice u vozilu i kartice vozača kako bi se osiguralo preuzimanje svih podataka koji se odnose na aktivnosti prijevoznika ili aktivnosti koje su obavljene za tog prijevoznika;
 - (b) osigurati da se svi podaci preuzeti s jedinice u vozilu i kartice vozača čuvaju najmanje 12 mjeseci nakon bilježenja i da ti podaci budu dostupni izravno ili daljinskim prijenosom iz prostorija prijevoznika na zahtjev ovlaštene osobe.

V. IZUZEĆA

Članak 15. (izuzeća za mobilne radnike)

Kolektivnim ugovorima i drugim ugovorima između socijalnih partnera mogu se za osobe koje obavljaju mobilnu djelatnost cestovnog prijevoza odrediti povoljniji uvjeti od onih propisanih odredbama ovog Zakona, u cilju zaštite njihovog zdravlja i sigurnosti, vodeći računa da se tim ne smanjuje opća razina zaštite radnika.

Članak 16.

(izuzeća za vozača)

- (1) Vozač može odstupiti od pravila utvrđenih odredbama članka 10., 11. i 12. ovog Zakona kada upravlja vozilom kojem je potrebno da stigne do najbližeg prikladnog mjesta za zaustavljanje kako bi se osigurala sigurnost ljudi, vozila ili njegovog tereta s tim da se ne ugrožava sigurnost cestovnog prometa.
- (2) Vozač je dužan navesti razloge takvog postupanja ručno, na obrascu evidencije radnog vremena ili na tahografskom listiću, najkasnije po dolasku na najbliže prikladno mjesto za zaustavljanje.

Članak 17.

(izuzeća za pojedine vrste prijevoza)

Odredbe članka 10., 11. i 12. ovog Zakona, kada se prijevoz obavlja isključivo na području Republike Hrvatske, ne primjenjuju se na sljedeće vrste prijevoza:

- (a) vozilima koja se koriste za poljoprivredne ili šumarske aktivnosti u krugu do 50 km od mjesta utovara do mjesta istovara;
- (b) vozilima na pogon zemnim ili ukapljenim plinom ili na električni pogon, čija najveća dopuštena masa, uključujući i masu priključnog vozila, ne prelazi 7.5 t, a koja se koriste za prijevoz tereta u krugu do 50 km od od mjesta utovara do mjesta istovara;
- (c) vozilima koja se koriste za obuku vozača i ispite u cilju dobivanja vozačke dozvole ili svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti, pod uvjetom da se ne koriste za komercijalni prijevoz tereta ili putnika;
- (d) specijaliziranim vozilima za prijevoz opreme za cirkuse i zabavne parkove;
- (e) posebno opremljenim vozilima čija je namjena edukacija u stanju mirovanja (bibliobus i sl.);
- (f) specijaliziranim vozilima za prijevoz novca i vrijednosti;
- (g) vozilima koja se koriste isključivo na cestama unutar prometnih objekata kao što su luke i željeznički terminali;
- (h) vozilima koja se koriste za prijevoz živih životinja s gospodarstava na lokalne tržnice i natrag ili s tržnica u lokalne klaonice u krugu do 50 km.

Članak 18.

(obveze prijevoznika i vozača u slučaju kada vozilo nije opremljeno tahografom)

- (1) Ako vozilo nije opremljeno tahografom u skladu s odredbom članka 2. stavak 3. ovog Zakona, isto će se moći koristiti samo za:
 - a) unutarnji linijski prijevoz putnika na linijama ukupne udaljenosti do 50 km,
 - b) međunarodni linijski prijevoz putnika čija su polazna i odredišna točka smještene na udaljenosti do 50 km zračne linije od granice između dviju država, a čija udaljenost ne prelazi 100 km.

- (2) U slučaju obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovog članka, prijevoznik je dužan sastaviti vozni red i raspored dužnosti, koji za svakog vozača mora sadržavati naziv, sjedište i unaprijed utvrđeni raspored različitih razdoblja vožnje, ostalih poslova, prekida vožnje i raspoloživosti.
- (3) Vozač raspoređen za vožnju vozilom iz stavka 1. ovog članka mora imati u vozilu izvod iz rasporeda dužnosti i primjerak voznog reda iz stavka 2. ovog članka.
- (4) Raspored dužnosti mora:
 - (a) sadržavati sve informacije navedene u stavku 2. ovog članka za minimalno razdoblje koje obuhvaća prethodnih 28 dana, s tim da se podaci moraju redovno dopunjavati u vremenskim razmacima koji ne smiju biti dulji od 30 dana,
 - (b) biti potpisan od odgovorne osobe prijevoznika,
 - (c) čuvati se u tvrtki godinu dana nakon isteka razdoblja na koje se odnosi. Prijevoznik izdaje izvode iz rasporeda dužnosti na zahtjev vozača i na zahtjev ovlaštene osobe.

VI. TAHOGRAFI

Članak 19.

(tehnički uvjeti i tipno odobrenje tahografa)

- (1) Tahograf koji je ugrađen u skladu s odredbama ovog Zakona mora biti tipno odobren sukladno posebnim propisima.
- (2) Ministar propisuje tehničke uvjete koje moraju ispunjavati tahografi, izvedbene zahtjeve za tahografe, tahografske listiće, memorijske kartice, uvjete za preglede, ispitivanje, ugradnju i popravak tahografa i ispitivanje ograničivača brzine.

Članak 20.

(radionice)

- (1) Pravne i fizičke osobe-obrtnici koje dobiju dozvolu Ministarstva (u daljnjem tekstu: radionica), sukladno ovom Zakonu za:
 - provjeru i pregled,
 - ugradnju i ispitivanje,
 - popravak i demontažu tahografa,mogu u okviru tih postupaka obavljati sljedeće poslove: aktivirati, kontrolirati, servisirati, kalibrirati, te plombirati tahografe, prenositi podatke s tih uređaja, utvrđivati nemogućnost prijenosa podataka s uređaja, uklanjati i demontirati uređaje, te za njih izrađivati identifikacijske oznake (u daljnjem tekstu: poslovi radionice).
- (2) Dozvola za obavljanje postupaka i poslova radionice iz stavka 1. ovog članka, izdaje se za:
 - izvođenje postupaka i poslova radionice za analogne tahografe,
 - izvođenje postupaka i poslova radionice za digitalna tahografe.
- (3) U dozvoli mora biti navedeno koje postupke i poslove može radionica obavljati.
- (4) Ista radionica može imati obje dozvole iz stavka 2. ovog članka.
- (5) Dozvolu izdaje Ministarstvo na rok od pet godina.

- (6) O izdavanju dozvole odlučuje Ministarstvo u upravnom postupku.
- (7) Protiv odluke iz stavka 5. ovoga člana žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravni sudom Republike Hrvatske.
- (8) Radionica je dužna u roku od 60 dana prije isteka važenja dozvole, podnijeti zahtjev za produljenje važenja dozvole.
- (9) U slučaju promjene vlasništva, voditelja iz članka 26. ovog Zakona ili u slučaju promjene zaposlenika koji obavljaju postupke i poslove radionice (u daljnjem tekstu: tehničar), radionica je dužna o tome obavijestiti Ministarstvo, u roku od osam dana od dana promjene.
- (10) Ministar propisuje način podnošenja zahtjeva, postupak izdavanja dozvola i poslove radionica.

Članak 21. (dozvola)

- (1) Dozvolu izdaje Ministarstvo pojedinoj radionici za najmanje jedan od postupaka iz članka 20. stavka 1. alineje 1., 2. i 3. ovog Zakona i to za provjeru i pregled tahografa, za sve odobrene tipove, a za ostale postupke radionice za najmanje jedan odobreni tip tahografa.
- (2) Ministarstvo u dozvoli određuje radionici oznaku dozvole i oznaku plombiranja. Oznake moraju biti postavljene na vidljivo mjesto.

Članak 22. (uvjeti za izdavanje dozvole)

- (1) Za dobivanje dozvole za pojedini postupak odnosno posao, podnositelj zahtjeva mora biti upisan u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti pregleda, popravka, ovjere i ugradnje uređaja za nadzor rada vozača i kretanja vozila u cestovnom prometu, te mora ispunjavati sljedeće uvjete:
 - mora dokazati da će postupke i poslove za koje će dobiti dozvolu, a koji su navedeni u članku 20. ovog Zakona obavljati na način kojim će biti osigurana transparentnost obavljanja postupaka i poslova,
 - mora posjedovati odgovarajuće prostorije na području Republike Hrvatske, opremu i alat te zapošljavati osposobljene tehničare kako bi mogla provoditi sve djelatnosti koje radionice moraju obavljati sukladno izdanoj dozvoli,
 - prilaz radionici mora biti izgrađen i označen sukladno pravilima struke,
 - mora osigurati odgovarajuću pouzdanost umjeravanja tahografa,
 - protiv podnositelja zahtjeva ne smije biti pokrenut stečajni postupak, postupak prisilne nagodbe ili likvidacije,
 - protiv podnositelja zahtjeva, odnosno voditelja ili u radionici zaposlenog tehničara ne smije biti pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo koje se vodi po službenoj dužnosti, a koje je bilo počinjeno kod obavljanja poslova vezanih za tahograf,
 - voditelj radionice ne može biti osoba kojoj je kao voditelju radionice u posljednjih pet godina oduzeta dozvola,

- mora imati na odgovarajući način uređen odnos s proizvođačem tahografa u vezi s postupcima i poslovima koje obavljaju,
 - mora imati prostorije i opremu koji omogućavaju da bilješke i dokumentacija o svim aktivnostima povezanim s tahografima, kao i podaci koji su na njima, mogu biti zabilježeni i pohranjeni na odgovarajući način i dostupni nadzornim tijelima, te mora osigurati zaštitu osobnih podataka sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka,
 - mora imati podmirene sve dospjele obveze na ime poreza i drugih javnih davanja,
 - radionici ili osobi čiji je pravni sljednik radionica u posljednjih pet godina nije oduzeta dozvola,
 - najmanje jedan od zaposlenika mora biti tehničar koji ispunjava uvjete iz članka 26. stavaka 1. i 2. ovog Zakona,
 - mora imati voditelja koji obavlja poslove iz članka 26. stavak 3. ovog Zakona i
 - mora imati oglasnu ploču na kojoj će biti sve informacije sukladno članku 26. stavak 6. ovog Zakona.
- (2) Ministar propisuje način dokazivanja ispunjavanja uvjeta, sadržaj i oblik zahtjeva za izdavanje ili produžetak dozvole.

Članak 23.

(oduzimanje dozvole)

- (1) Ministarstvo će rješenjem oduzeti dozvolu radionici ako utvrdi:
- da radionica više ne ispunjava uvjete iz članka 22. ovog Zakona;
 - da radionica ili njeni zaposlenici u svom radu ne poštuju odredbe ovog Zakona i temeljem njega donesenih podzakonskih akata;
 - da je radionica dala lažne izjave, podatke ili dokumente u postupku izdavanja dozvole odnosno provjere uvjeta za dobivanje dozvole;
 - da radionica svoj rad obavlja tako da se način rada dovodi u pitanje (primjerice podešavanjem kalibracijskih parametara ili uređaja u vozilima čime bi mogla utjecati na pogrešno mjerenje sati vozača u vozilima ili lažnu kalibraciju);
 - da je radionica podešavala zaštitne elemente na tahografima.
- (2) Rješenjem o oduzimanju dozvole, oduzimaju se sve dozvole pojedine radionice.
- (3) Rješenjem o oduzimanju dozvole radionici se nalaže da u roku od tri dana od primitka rješenja o oduzimanju dozvole Ministarstvu preda sve kartice radionice, sredstva za plombiranje i svu dokumentaciju i evidencije, koje je prema ovom Zakonu te temeljem njega donesenim propisima, dužna voditi.
- (4) O oduzimanju dozvole odlučuje Ministarstvo u upravnom postupku.
- (5) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga člana žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravni sudom Republike Hrvatske.

Članak 24.

(nadzor nad radionicama)

- (1) Nadzor nad radionicama obavlja Inspekcija cestovnog prometa. U okviru tog nadzora, potrebno je provjeriti da li radionica ispunjava propisane uvjete za dobivanje dozvole, te da li je njihov rad u skladu s odredbama ovog Zakonu, kao i temeljem njega donesenih propisa.
- (2) Ako se kontrolom tahografa utvrdi da tahograf ne radi ispravno Inspekcija cestovnog prometa dužna je obaviti nadzor u radionici koja je provela posljednju provjeru ili izvršila neki drugi zahvat na tahografu.
- (3) Ako se nadzorom utvrde nepravilnosti u radionici koje mogu imati obilježja kaznenog djela, a koje bi mogle ugroziti siguran rad tahografa, inspekcija cestovnog prometa će narediti odgovornoj osobi da bez odgađanja zaposlenicima zabrani pristup karticama radionice.
- (4) Ako odgovorna osoba ne postupi u skladu s odredbom stavka 3. ovog članka, Ministarstvo će na prijedlog inspekcije cestovnog prometa, radionici oduzeti dozvolu.
- (5) Inspekcija cestovnog prometa dužna je o svim obavljanim nadzorima sukladno odredbama ovog članka Zakona obavijestiti Ministarstvo.

Članak 25.

(evidencija o radionicama)

- (1) Ministarstvo vodi evidenciju o:
 - izdanim dozvolama radionicama, izmjenama dozvole i pratećoj dokumentaciji;
 - oduzetim dozvolama te svim izmjenama i pratećoj dokumentaciji;
 - popisu elektronskih ključeva radionica, opremi za plombiranje i popisu pečata;
 - podacima o tehničarima zaposlenim u radionici koji su osposobljeni za rad na tahografima i koji ispunjavaju uvjete za izdavanje kartica radionica;
 - podacima o stručnoj spremi odnosno osposobljenosti tehničara, uključujući svjedodžbe o završenom školovanju i drugim odgovarajućim svjedodžbama;
 - podacima o svim izdanim karticama radionica pojedinim radionicama odnosno tehničarima;
 - podacima o pojedinim karticama koje su izgubljene, ukradene ili o karticama koje su neispravne.
- (2) U okviru evidencije iz stavka 1. ovog članka, Ministarstvo evidentira sljedeće osobne podatke: osobno ime i prezime, datum rođenja, te mjesto stalnog i eventualno privremenog prebivališta tehničara.
- (3) Ministar će detaljnije propisati evidenciju iz stavka 1. ovog članka te način njenog vođenja.
- (4) Ministarstvo dostavlja informacije o trenutnom stanju radionica odnosno kartica nadležnim tijelima drugih država koje to zatraže.

Članak 26.

(tehničar, voditelj i oglasna ploča radionice)

- (1) Tehničar može biti osoba:
 - koja ima najmanje srednju stručnu spremu prometnog, elektrotehničkog, strojarskog i preciznomehaničarskog smjera,
 - koja je stručno osposobljena, što se dokazuje potvrdom o završenom školovanju za ispitivanje i ugradnju tahografa prema programu odobrenom od ministarstva nadležnog za obrazovanje i potvrdom o stručnoj osposobljenosti kod nekog od proizvođača tahografa koji posjeduju priznato tipno odobrenje. Stručna osposobljenost dokazuje se i potvrdom pravne ili fizičke osobe, kod koje je zaposlena osoba koja je završila školovanje za instruktora stručnog obrazovanja. Potvrda o stručnoj osposobljenosti ne smije biti starija od tri godine.
 - koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo koje se vodi po službenoj dužnosti te koje je počinjeno pri obavljanju poslova s tahografima i
 - protiv koje zbog kaznenog djela iz alineje 2. ovog stavka nije pokrenut kazneni postupak. Tehničar ne može biti u radnom odnosu niti obavljati poslove izvan radionice.
- (2) Zahvate na tahografima i opremi od koje ovisi ispravan rad tahografa, može obavljati samo tehničar radionice koji posjeduje važeću potvrdu o stručnoj osposobljenosti.
- (3) Voditelj može biti osoba koja:
 - je u radnom odnosu u radionici i koju je odgovorna osoba radionice imenovala za obavljanje poslova radionice, i
 - protiv koje nije pokrenut postupak za kazneno djelo u vezi obavljanja poslova s tahografima. Voditelj ne može biti u radnom odnosu niti obavljati poslove izvan radionice.
- (4) Voditelj odgovara za sigurnost i pohranjivanje podataka, rad s memorijskim karticama radionice, te obavlja sljedeće poslove:
 - brine da ovlaštenim tehničarima budu uručene, te da upotrebljavaju svoje kartice sukladno propisima;
 - brine da se kartice radionice, kliješta za plombiranje, te odgovarajući dokumenti, kada nisu u upotrebi, pohranjuju na sigurnom mjestu ili blagajni;
 - brine da se o gubitku, krađi odnosno neispravnosti memorijskih kartica bez odgode obavijesti izdavatelja kartica i Ministarstvo;
 - brine da se zahtjevi za produžetak dozvole ispunjavaju i prosljeđuju nadležnom tijelu u propisanom roku;
 - brine o održavanju fizičke sigurnosti kartice dok je ona u upotrebi.
- (5) Radionica i njeni zaposlenici dužni su vozaču bilo kojeg vozila koje ima ugrađen tahograf pružati usluge u skladu s dozvolom.
- (6) U svrhu pružanja usluga, radionica mora na vidljivom mjestu imati oglasnu ploču koju mogu uočiti svi korisnici radionice. Na oglasnoj ploči radionica mora:
 - imati znak ovlaštenja tahografske radionice s oznakom koju je odredilo nadležno tijelo,
 - izvjesiti obavijesti koje propiše nadležna tijela.

- (7) Radionica je u slučaju uklanjanja ili demontaže tahografa dužna s uređaja presnimiti sve podatke koji su na njemu zabilježeni sukladno odredbama ovog Zakona, uključujući osobne podatke. Te podatke dužna je pohraniti na siguran način najmanje jednu godinu, a smije ih proslijediti samo prijevozniku u čijem je vozilu bio tahograf ili kod kojega je zaposlen vozač na kojeg se odnose podaci o radnom vremenu i odmorima, te nadzornim tijelima sukladno ovom Zakonu.

V. MEMORIJSKE KARTICE

Članak 27. (kartice)

- (1) Kartica vozača i kartica prijevoznika izdaju se na vrijeme od pet godina, kartica nadzornog tijela na dvije godine, kartica radionice na jednu godinu.
- (2) Kartica radionice izdaje se na ime pojedinog tehničara koji je osposobljen sukladno odredbama članka 26. stavak 1. ovog Zakona, kartica nadzornog tijela na ime pojedine osobe koja je karticom ovlaštena za provođenje nadzora u skladu s člankom 44. stavak 2a. ovog Zakona.
- (3) Kartica radionice mora imati sigurnosni pin.

Članak 28. (nadležnost izdavanja kartica)

- (1) Poslove izdavanja kartica iz članka 27. ovog Zakona, kao javnu ovlast, obavlja pravna osoba koju je na temelju javnog natječaja, u skladu s odredbama ovog Zakona (u daljnjem tekstu: izdavatelj kartica) ovlastilo Ministarstvo.
- (2) Javnu ovlast izdavatelj kartica dobiva na rok od 10 godina.
- (3) U Republici Hrvatskoj javna ovlast iz stavka 1. ovog članka daje se samo jednom izdavatelju kartica.
- (4) Javnu ovlast daje Ministarstvo temeljem rješenja, a nakon provedenog javnog natječaja u skladu s ovim Zakonom.

Članak 29. (javna ovlast izdavatelja kartica)

- (1) Javna ovlast izdavatelja kartica obuhvaća:
 - odlučivanje o izdavanju ili oduzimanju kartica, uključujući uručivanje kartica, vođenje evidencije iz članka 25. ovog Zakona, te davanje podataka iz evidencije;
 - upravne poslove u svezi s generiranjem potrebnih elektronskih ključeva.
- (2) Izdavatelj kartica dužan je javnu ovlast provoditi na najmanje jednom mjestu u Republici Hrvatskoj.

Članak 30.

(izdavanje kartica)

- (1) Izdavatelj kartice u skladu s odredbama ovog Zakona odlučuje o izdavanju i oduzimanju kartice.
- (2) Odluka o izdavanju i oduzimanju kartice provodi se u skladu s pravilima o općem upravnom postupkom, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.
- (3) Ministar propisuje sadržaj zahtjeva za izdavanje kartice i obrazac.

Članak 31.

(uvjeti za davanje javne ovlasti izdavatelju kartica)

- (1) Javna se ovlast daje pravnoj osobi koja ispunjava sljedeće uvjete:
 - da u Republici Hrvatskoj raspolaže odgovarajućim prostorijama za obavljanje javne ovlasti,
 - da ima zaposlenike koji su sukladno propisima Republike Hrvatske ovlašteni za vođenje upravnog postupka,
 - da ima dovoljan broj drugih stručnih zaposlenika,
 - da ima na raspolaganju odgovarajuću opremu za obavljanje poslova koji su sastavni dio javne ovlasti,
 - da se ne radi o radionici u smislu ovog Zakona,
 - da protiv nje nije pokrenut stečajni postupak, postupak prisilne nagodbe ili likvidacije,
 - da protiv uprave ili njenog člana odnosno odgovorne osobe nije pokrenut kazneni postupak za djelo za koje se pokreće po službenoj dužnosti,
 - da član uprave odnosno odgovorna osoba u posljednjih pet godina nije bio član uprave ili odgovorna osoba u izdavatelju kartica kojemu je oduzeta ta javna ovlast,
 - da ima podmirene dospjele obveze na ime poreza i drugih javnih davanja,
 - da ne postoje druge okolnosti na osnovi kojih je moguće utemeljeno zaključiti da neće primjereno provoditi javnu ovlast i
 - da njoj ili osobi čije je univerzalni pravni sljednik izdavatelj kartica u posljednjih pet godina ta javna ovlast nije oduzeta.
- (2) Kandidat može dokazivati da ispunjava uvjete koji se odnose na prostorije, opremu i stručne zaposlenike za pružanje usluga u vezi s personalizacijom i izradom kartica, te u vezi s generiranjem ključeva za elektronski potpis, a kod kojih se radi o poslovima s podizvođačima, s kojima ima za vrijeme na koje se daje javna ovlast ugovorom uređen odnos u vezi osiguravanja ovih usluga, odnosno može navesti da će ih pružiti nakon dobivanja javne ovlasti u skladu s ovim Zakonom.
- (3) Ministar propisuje način dokazivanja uvjeta iz stavaka 1. i 2. ovog članka.
- (4) Uvjeti za davanje javne ovlasti izdavatelj kartica mora ispunjavati za cijelo vrijeme trajanja javne ovlasti.

Članak 32.
(mjerila za izbor)

- (1) Mjerila za izbor na javnom natječaju su sljedeća:
- predviđeni prosječni vlastiti troškovi izdavanja pojedine kartice, s time da više bodova dobiva podnositelj zahtjeva koji ponudi niže prosječne vlastite troškove;
 - rok za početak obavljanja javne ovlasti, s time da više bodova dobiva podnositelj zahtjeva koji ponudi kraći rok;
 - izlaženje u susret potrošačima koji se odnose na uredovno vrijeme, načini podnošenja zahtjeva za karticu, pomoć potrošačima i drugo, s time da više bodova dobiva podnositelj zahtjeva koji ponudi bolja rješenja za podnositelje zahtjeva.
- (2) Mjerila iz stavka 1. ovog članka poredana su na način da mjerilo iz stavka 1. alineja 1. ovog članka ima najveći, a mjerilo iz stavka 1. alineje 2. ovog članka ima najmanji učinak.

Članak 33.
(javni natječaj)

- (1) Javni natječaj raspisuje Ministarstvo najkasnije šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (2) Javni se natječaj objavljuje u Narodnim novinama.
- (3) Javni natječaj mora sadržavati najmanje:
- napomenu da se radi o objavi javnog natječaja radi davanja javne ovlasti izdavanja kartica te druge identifikacijske oznake javnog natječaja;
 - napomenu da se javna ovlast daje u skladu s ovim Zakonom, te provedbenim propisima;
 - predmet javne ovlasti i napomenu da se daje samo jedna javna ovlast;
 - krajnji rok početka i vrijeme trajanja javne ovlasti;
 - postupak izbora nositelja javne ovlasti;
 - uvjete koje mora ispunjavati nositelj javne ovlasti;
 - kriterije za izbor nositelja javne ovlasti;
 - mjesto, vrijeme i uvjete plaćanja za podizanje dokumentacije za natječaj;
 - mjesto i rok za podnošenje zahtjeva;
 - naslov, prostoriju, datum i sat javnog otvaranja ponuda.
- (4) Ministarstvo je dužno na dan objave javnog natječaja i za cijelo vrijeme trajanja roka za natječaj najkasnije u roku od jednog dana omogućiti svim zainteresiranim uvid u dokumentaciju za natječaj te je uručiti svima koji uplate traženi iznos.
- (5) Ministar propisuje sadržaj dokumentacije za natječaj, rokove za podnošenje i javno otvaranje ponuda, način i postupak otvaranja ponuda.

Članak 34.

(odluka o odabiru)

- (1) U odluci o odabiru pravne osobe za izdavatelja kartice Ministarstvo određuje rok za početak obavljanja javne ovlasti kao i vrstu i visinu financijskog osiguranja u svrhu zakonitog i primjerenog obavljanja javne ovlasti.
- (2) Protiv odluke iz stavka 1. ovog članka može se izjaviti žalba Povjerenstvu kojeg imenuje ministar.
- (3) Visina financijskog osiguranja mora biti takva da pokriva očekivane troškove Ministarstva u vezi s eventualnim oduzimanjem javne ovlasti, novim davanjem javne ovlasti i izvođenjem poslova izdavatelja kartice u Ministarstvu do trenutka kada novi izdavatelj kartica počinje provoditi javnu ovlast.

Članak 35.

(oduzimanje javne ovlasti)

- (1) Ministarstvo će rješenjem oduzeti javnu ovlast izdavatelja kartica ako utvrdi:
 - da izdavatelj kartica ne ispunjava uvjete iz članka 31. ovog Zakona;
 - da izdavatelj kartica odnosno zaposlenik prilikom obavljanja javne ovlasti krši odredbe ovog Zakona te temeljem njega donesene podzakonske akte;
 - da izdavatelj kartica ili zaposlenik obavljajući svoj posao počini kazneno djelo koje se odnosi na obavljanje javne ovlasti, što je potvrđeno pravomoćnom presudom;
 - da je izdavatelj kartica dao lažne izjave, podatke ili dokumente u postupku stjecanja ovlasti ili provjere uvjeta za stjecanje ovlasti;
 - da izdavatelj kartica ne omogućava ili sprječava nadzor iz članka 36. ovog Zakona;
 - da izdavatelj kartica cijenu za izdavanje kartica i druge usluge naplaćuje u suprotnosti s propisom članka 37. ovog Zakona, te na opravdani zahtjev izdavatelja kartica, ali ne prije isteka pet godina od početka provođenja javne ovlasti.
- (2) Protiv rješenja o oduzimanju javne ovlasti iz stavka 1. ovog članka može se izjaviti žalba Povjerenstvu kojeg imenuje ministar.
- (3) U odluci o oduzimanju javne ovlasti Ministarstvo će odrediti rok prestanka javne ovlasti izdavatelja kartica.
- (4) Odlukom o oduzimanju javne ovlasti, dotadašnjem izdavatelju kartica se nalaže da novom izdavatelju kartica danom prestanka javne ovlasti bez naplate troškova u elektronskom obliku i na papiru preda svu dokumentaciju i evidencije koje posjeduje i koje vodi a odnose se na obavljanje javne ovlasti, kao i sve izrađene, ali neuručene kartice. Ako dotadašnji izdavatelj kartica ne postupi sukladno odluci, navedena dokumentacija i evidencije mu se oduzimaju. Ova se odredba primjenjuje i u slučaju prestanka javne ovlasti uslijed isteka vremena.
- (5) Ako je to radi obavljanja upravnih poslova koji su predmet javne ovlasti nužno, dotadašnji izdavatelj kartica dužan je opremu za obavljanje poslova (računala s nužno potrebnom programskom opremom, uređaji za personalizaciju i izradu kartica, blanketi kartica, druga potrebna oprema) dati u najam novom izdavatelju kartica. Ako dotadašnji izdavatelj kartica ne postupi sukladno ovoj odluci, Ministarstvo može odlukom na određeno vrijeme, koje ne smije biti dulje od šest mjeseci, navedenu opremu oduzeti. Dotadašnji izdavatelj kartica za upotrebu te opreme ima pravo na odštetu.

Članak 36.

(nadzor nad izdavanjem kartica)

Upravni nadzor nad obavljanjem javne ovlasti obavlja Ministarstvo. U okviru nadzora Ministarstvo je dužno utvrditi da li izdavatelj kartica i dalje ispunjava propisane uvjete za izdavatelja kartica te da li poslove obavlja u skladu s propisima.

Članak 37.

(cijena izdavanja kartice)

- (1) Troškove obavljanje javne ovlasti izdavatelj kartica podmiruje iz cijene izdavanja kartica koje plaćaju stranke za izdavanje kartica, odnosno za druge usluge.
- (2) Cijenu za izdavanje kartice, odnosno drugih usluga propisuje ministar tako da izdavatelju kartica osigura pokriće troškova koji se odnose na obavljanje javne ovlasti, vodeći računa o prosječnim troškovima koje je izdavatelj naveo u svojoj ponudi.

Članak 38.

(evidencije)

- (1) Izdavatelj kartica vodi evidenciju o izdanim karticama. Evidencija obuhvaća najmanje sljedeće podatke, uključujući i navedene osobne podatke:
 1. o stanju zahtjeva za izdavanje kartica:
 - osobno ime i prezime podnositelja zahtjeva;
 - datum i mjesto rođenja;
 - spol i materinski jezik;
 - adresu stalnog prebivališta;
 - adresu na koju želi primati poštu;
 - broj vozačke dozvole;
 - državu koja je izdala vozačku dozvolu;
 - naziv tijela koje je izdalo vozačku dozvolu;
 - kategorije vozila za koje osoba ima vozačku dozvolu.
 2. o vozačevoj kartici:
 - osobno ime i prezime vozača;
 - spol i materinski jezik;
 - adresu stalnog prebivališta;
 - adresu na koju želi primati poštu;
 - broj vozačke dozvole;
 - državu koja je izdala vozačku dozvolu;
 - naziv tijela koje je izdalo vozačku dozvolu;
 - kategorije vozila za koje osoba ima vozačku dozvolu.
 - digitalna fotografija;
 - digitalni potpis;

3. o kartici nadzornog tijela:
 - naziv nadzornog tijela;
 - adresa nadzornog tijela te osobno ime i prezime ovlaštene (odgovorne) osobe;
 - osobno ime i prezime za nadzor zadužene službene osobe;
 - datum i mjesto rođenja;
 - spol i materinski jezik;
 - adresu stalnog prebivališta;
 - adresu na koju želi da mu se pošalje kartica;
 - elektronska adresa;
 - digitalna fotografija;
 - digitalni potpis;
4. o kartici prijevoznika:
 - tvrtka, odnosno ime pravne, odnosno fizičke osobe koja raspolaže prijevoznim sredstvom;
 - adresa odnosno sjedište prijevoznika;
 - osobno ime i prezime ovlaštene osobe;
 - elektronska adresa;
5. o kartici radionice:
 - naziv odnosno tvrtka radionice;
 - adresa odnosno sjedište radionice;
 - osobno ime i prezime ovlaštene (odgovorne) osobe;
 - elektronska adresa;
 - osobno ime i prezime tehničara - imatelja kartice;
 - datum i mjesto rođenja;
 - spol i materinski jezik;
 - adresa stalnog prebivališta;
 - adresa na koju želi da mu se pošalje PIN kod (nije adresa radionice);
 - elektronska adresa;
 - digitalna fotografija;
 - digitalni potpis;
6. za sve vrste kartica:
 - naziv nadležnog izdatelja;
 - broj kartice;
 - datum početka važenja kartice;
 - datum isteka važenja kartice;
 - status kartice (zaplijenjena/od strane nadležnog organa/, suspendirana /privremeno oduzeta/, oduzeta /trajno nevažeća/, zamjenjuje se, izgubljena, ukradena, oštećena, istekao rok važenja, produžena, zamijenjena, otkazana, nadoknađena);
7. za sve vrste kartica njihovo ukupno stanje o:
 - broju dostavljenih (preuzetih) kartica;
 - personaliziranim karticama;
 - otpremljenim karticama;
 - greškama kod izrade;
 - zalihama kartica;

- karticama u opticaju;
 - vraćenim (nepreuzetim) karticama;
 - oštećenim karticama.
- (2) Izdavatelj kartica dužan je voditi i evidenciju o elektronskim ključevima i drugim elektronskim zapisima na karticama u elektronskom obliku.
 - (3) Podatke iz stavka 1. ovog članka izdavatelj kartica pribavlja iz evidencija koje već vode druga tijela odnosno nositelji javnih ovlasti, osim podataka za koje još ne postoji službena evidencija. Druga tijela i nositelji javnih ovlasti dužni su izdavatelju kartica prosljediti tražene podatke te u suradnji s njim omogućiti najjednostavniji način izmjene odnosno uvida u evidencije i podatke.
 - (4) Prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje kartice stranka je dužna u pisanom obliku izjaviti da dopušta korištenje podataka iz stavka 1. ovog članka. Ako se radi o korištenju osobnih podataka, izdavatelj kartica je dužan navesti koje će osobne podatke iz određenih službenih evidencija koristiti.
 - (5) Izdavatelj kartice vozača i kartice radionice, podatke koje vodi sukladno ovom članku prosljeđuje i razmjenjuje s nadležnim tijelima drugih država putem zajedničke mreže (TACHONET).
 - (6) Radi izvršavanja nadzora Ministarstvo i nadzorna tijela iz ovog Zakona imaju pristup podacima iz evidencija iz stavaka 1. i 2. ovog članka, kao i odgovarajućim podacima nadležnih tijela drugih država putem zajedničke mreže (TACHONET).

VIII. POSTUPCI PROVJERE

Članak 39.

(sustavi provjere)

- (1) Inspekcija cestovnog prometa i policijski službenici (u daljem tekstu: nadležna tijela za provjere) dužni su organizirati i provoditi odgovarajuće i redovite provjere u svrhu pravilne i dosljedne provedbe i primjene odredbi ovog Zakona i temeljem njega donesenih propisa, na cesti i u prostorima prijevoznika i tvrtki, za sve kategorije prijevoza.
- (2) Provjere iz stavka 1. ovog članka moraju se obavljati svake godine i moraju obuhvatiti širok i reprezentativan presjek mobilnih radnika, vozača, prijevoznika, tvrtki i vozila u svim kategorijama prijevoza obuhvaćenim odredbama ovog Zakona.
- (3) Provjere iz stavka 2. ovog članka, moraju se organizirati na način da se od 01. lipnja 2008. godine provjerava 1 % dana koje odrade vozači vozila obuhvaćenim ovim Zakonom.
- (4) Postotak provjera iz stavka 3. ovog članka povećat će od 01. siječnja 2009. godine na najmanje 2%, a od 1. siječnja 2010. godine na najmanje 3%.
- (5) Nadležna tijela za provjere dužna su najmanje 30% ukupnog broja provjeravanih radnih dana provjeravati na cesti, a najmanje 50% u prostorima tvrtki.
- (6) Provjere iz stavka 1. ovog članka moraju sadržavati sljedeće podatke: broj vozača provjerenih na cesti, broj provjera u prostorima tvrtke, broj provjeravanih radnih dana, te broj i vrstu prijavljenih povreda propisa, zajedno s naznakom radi li se o prijevozu putnika ili tereta.

Članak 40.
(statistika)

(1) Nadležna tijela za provjere dužna su osigurati da statistički podaci prikupljeni od provjera u skladu s odredbom članka 39. ovog Zakona budu podijeljeni u sljedeće kategorije:

(a) za provjere na cesti:

- vrsta ceste (autocesta, državna ili županijska, odnosno lokalna cesta) država registracije pregledanog vozila, u cilju izbjegavanja diskriminacije,
- vrsta tahografa (analogni ili digitalni);

(b) za provjere u tvrtkama;

- vrsta prijevozne djelatnosti (unutarnji ili međunarodni prijevoz, prijevoz putnika ili tereta, javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe),
- veličina voznog parka,
- vrsta tahografa (analogni ili digitalni).

(2) Nadležna tijela iz stavka 1. ovog članka dužna su čuvati podatke o provjerama prikupljene u prethodnoj godini.

(3) Tvrtke odgovorne za vozače dužne su čuvati jednu godinu dokumente, zapise rezultata i ostale potrebne podatke koje im dostave nadležna tijela za provjere, o provjerama izvršenim u prostorima tih tvrtki ili u pregledu vozača tih tvrtki na cesti.

Članak 41.
(provjere na cesti)

(1) Provjere na cesti moraju se organizirati na različitim mjestima i u različitim vremenskim razdobljima, pri čemu se moraju obuhvatiti svi segment cestovne mreže, u cilju sprečavanja izbjegavanja mjesta provjere.

(2) Trgovačka društva koja upravljaju javnim cestama, kao i koncesionari, u suradnji s inspekcijom i policijskim službenicima dužna su osigurati:

(a) da se u dovoljnoj mjeri osiguraju mjesta za provjere na ili u blizini postojećih cesta, te da prema potrebi servisne stanice i ostale sigurne lokacije mogu funkcionirati kao mjesta provjere;

(b) da se provjere provode po sustavu slučajne rotacije, uz odgovarajuću geografsku ravnomjernost.

(3) Provjere na cesti iz stavka 2. ovog članka moraju se obavljati bez diskriminacije, a ovlaštene osobe prilikom obavljanja provjera posebno su dužne na nediskriminirajući način provjeravati:

(a) državu registracije vozila;

(b) državu prebivališta vozača;

(c) državu poslovnog nastana tvrtke;

(d) polazište i odredište vožnje;

(e) vrstu tahografa (analogni ili digitalni).

(4) Provjere na cesti obuhvaćaju sljedeće stavke:

(a) dnevno i tjedno vrijeme vožnje, prekide vožnje, dnevno i tjedno vrijeme odmora, podatke za prethodne dane koji se moraju nalaziti u vozilu i/ili podatke pohranjene za isto razdoblje na kartici vozača i/ili u memoriji tahografa, i/ili na ispisima;

- (b) sve slučajeve prekoračenja dopuštene brzine vozila, koji se definiraju kao razdoblja dulja od jedne minute tijekom kojih brzina vozila prelazi 90 km/h za vozila kategorije N3 ili 105 km/h za vozila kategorije M3,
 - (c) ako je moguće, trenutne brzine vozila koje zabilježi tahograf tijekom najviše 24 prethodna sata korištenja vozila;
 - (d) ispravan rad tahografa (utvrđivanje moguće zlouporabe uređaja i/ili kartice vozača i/ili listića).
- (5) Nadležna tijela za provjere moraju imati popis stavki za provjeru iz stavka 4. ovog članka i moraju biti opremljena opremom za provjeru koja omogućuje:
- (a) preuzimanje podataka s jedinice u vozilu i kartice vozača za digitalni tahograf, očitavanje podataka, te analizu i/ili prijenos nalaza u središnju bazu podataka radi analize;
 - (b) provjeru tahografskih listića.
- (6) Ministarstvo će surađivati i razmjenjivati podatke prikupljene iz provjera s nadležnim tijelima drugih država.

Članak 42.

(provjere u prostorima tvrtki)

- (1) Provjere u prostorima tvrtki moraju se planirati na način da se uvažavaju prethodne provjere za različite vrste prijevoza i tvrtki, posebno ukoliko se tijekom pregleda na cesti otkriju teže povrede odredbi ovog Zakona.
- (2) Nadležno tijelo za provjere dužno je tijekom provjere uzeti u obzir sve informacije koje dostavi nadležno tijelo druge države, a koje se odnose na aktivnosti pregledavane tvrtke te države.
- (3) Provjere koje su obavljene u prostorijama tijela nadležnih za provjere, na temelju traženih dokumenata ili podataka koje su tvrtke predale po njihovom zahtjevu, smatraju se provjerama izvršenim u prostorijama tvrtke.
- (4) Provjere u prostorima tvrtke obuhvaćaju, osim provjera iz članka 41. stavka 4. ovog Zakona i sljedeće provjere:
- (a) tjedna razdoblja odmora i vremena vožnje između razdoblja odmora;
 - (b) pridržavanje dvotjednog ograničenja vremena vožnje;
 - (c) tahografske listiće, jedinice u vozilima i ispise podataka s kartica vozača.
- (5) Nadležno tijelo za provjere u prostorima tvrtki mora imati popis stavki za provjeru iz stavka 4. ovog članka i članka 41. stavak 4. ovog Zakona i mora biti opremljeno opremom za provjeru u skladu s odredbom članka 41. stavak 5. ovog Zakona.
- (6) Nadležno tijelo za provjere, ukoliko je to moguće, može provjeravati i zajedničku odgovornost drugih sudionika, kao što su otpremnici, agenti, špediteri i dr., ukoliko se utvrdi kršenje propisa.

Članak 43.

(sustav ocjene rizika)

- (1) Ministarstvo će uvesti sustav ocjene rizika za tvrtke, koji će se temeljiti na broju i ozbiljnosti povreda odredbi ovog Zakona, koje je pojedina tvrtka počinila, a prema informacijama o prekršajima dobivenim u suradnji s drugim državama.
- (2) Povredom propisa iz stavka 1. ovog članka smatra se:
- (a) prekoračenje maksimalnog dnevnog, tjednog ili dvotjednog vremena vožnje za 20 % ili više;
 - (b) nepridržavanje minimalnog dnevnog ili tjednog razdoblja odmora za 33 % ili više;
 - (c) nepridržavanje minimalnog prekida vožnje;
 - (d) nepodešavanje tahografa sukladno posebnom propisu.
- (3) Nadležna tijela za provjere dužna su tvrtke s visokom ocjenom rizika provjeravati češće i detaljnije.

X. NADZOR I IZVJEŠĆIVANJE**Članak 44.**

(nadležnost i ovlasti u vezi inspekcijskog nadzora)

- (1) Inspekcijski nadzor nad provedbom AETR-a i ovog Zakona obavljaju:
- (a) inspekcija cestovnog prometa;
 - (b) policijski službenici u okviru nadzora nad sigurnošću cestovnog prometa (Poglavlje III. ovog Zakona);
- (2) Inspekcija cestovnog prometa i policijski službenici imaju slijedeće ovlasti:
- (a) zabraniti upotrebu vozila u kojem oštećenje ili neispravan rad tahografa nije otklonjen u roku od tjedan dana od dana nastanka kvara ili otkrića nepravilnosti u radu a vozač nije na listić ili listiće zapisa ili na privremeni listić koji se prilaže listiću zapisa ili vozačkoj kartici, na koji upisuju podatke koji mu omogućavaju identifikaciju (broj vozačke kartice i/ili ime i/ili broj vozačke dozvole), uključujući njegov potpis, upisivao sve podatke za različita razdoblja koja više nisu zabilježena ili nisu ispravno zabilježena tahografom.
 - (b) u slučaju sumnje da tahograf ne radi ispravno, uputiti vozilo na izvanredni pregled tog uređaja te svih drugih elemenata vezanih uz tahograf, koji moraju biti ugrađeni u vozilo radi njihova ispravna rada. Troškove pregleda snosi vlasnik vozila u koje je uređaj ugrađen;
 - (c) zahtijevati od vozača da omogući kontrolu tahografa i dostavi na uvid popise sa zabilježenim podacima, karticu ili ispis s tahografa, te dopusti pregled popisa sa zabilježenim podacima, kartice ili ispise s tahografa;

- (d) privremeno oduzeti popis s bilježenim podacima ili ispis s tahografa kao dokaz u postupku odnosno u istu svrhu dati izraditi prijepis podataka iz kartice;
- (e) privremeno oduzeti karticu, pod uvjetom da se utvrdi da je kartica krivotvorena ili da vozač koristi tuđu karticu ili da je kartica čiji je nositelj dobivena temeljem lažnih izjava i/ili krivotvorenih dokumenata, te je dostaviti nadležnom izdavatelju uz navođenje razloga za privremeno oduzimanje kartice;
- (f) isključiti vozilo iz prometa dok se ne ispravi uzrok prekršaja, odnosno prisiliti vozača na korištenje dnevnog odmora;
- (g) predložiti nadležnim tijelima oduzimanje, suspendiranje ili ograničenje licence za obavljanje djelatnosti ili vozačke dozvole.

(3) Upravni nadzor nad provedbom ovog Zakona i propisa donesenim temeljem istog, obavlja Ministarstvo.

X. PERKRŠAJNE ODREDBE

Članak 45. (prekršaji)

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ili fizička osoba-obrtnik:

- ako u vozilima čija je najveća dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t, te autobusima konstruiranim ili trajno prilagođenim za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača nije ugrađen tahograf (članak 2. stavak 3. ovog Zakona),
- ako u novom vozilu koje se prvi put registrira u Republici Hrvatskoj nakon 01. siječnja 2009. godine, čija je najveća dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t, te autobusima konstruiranim ili trajno prilagođenim za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača, nije ugrađen digitalni tahograf (članak 2. stavak 4. ovog Zakona),
- koji mobilne radnike raspoređuje na rad tako da im prosječno tjedno radno vrijeme tijekom četiri mjeseca iznosi više od 48 sati (članak 4. ovog Zakona),
- ako mobilnim radnicima ne omogući korištenje stanke sukladno članku 5. ovog Zakona,
- koji noćni rad mobilnih radnika određuje na način da njihovo ukupno radno vrijeme tijekom svakog 24-satnog razdoblja iznosi više od deset sati (članak 7. ovog Zakona),
- ako poslodavac ne postupi sukladno odredbi članka 9. ovog Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 7.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe koja počini prekršaj iz stavka 1. ovog članka.

Članak 46.
(prekršaji)

- (1) Novčanom kaznom od 7.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ili fizička osoba-obrtnik, ako naredi ili dopusti da vozač ne koristi dnevne, tjedne odmora i prekide vožnje sukladno odredbama članka 10., 11. i 12. ovog Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 3.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe koja počinu prekršaj iz stavka 1. ovog članka.
- (3) Vozač koji postupi suprotno odredbama članka 10., 11. i 12. ovog Zakona, kaznit će se novčanom kaznom od :
 - 700,00 kuna ako vrijeme vožnje do prekida vožnje ili odmora prekorači za najviše pola sata;
 - 1.000,00 kuna ako vrijeme vožnje do prekida vožnje ili odmora prekorači za više od pola do najviše jednog sata;
 - 2.000,00 kuna ako vrijeme vožnje do prekida vožnje ili odmora prekorači za više od jednog do najviše dva sata;
 - 3.000,00 kuna ako vrijeme vožnje do prekida vožnje ili odmora prekorači za više od dva do najviše tri sata;
 - 4.000,00 kuna ako vrijeme vožnje do prekida vožnje ili odmora prekorači za više od tri sata.
- (4) Novčanom kaznom od 700,00 kuna kaznit će se vozač ako ne navede razloge postupanja suprotno od odredi članka 10.,11. i 12. ovog Zakona.

Članak 47.
(prekršaji)

- (1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ili fizička osoba-obrtnik, ako:
 - postupi u suprotnosti s odredbom članka 14. ovog Zakona,
 - ne obavijesti Ministarstvo o promjenama vlasništva, vođitelja ili tehničara (članak 20. stavak 8. ovog Zakona),
 - ako u roku od tri dana od primitka rješenja o oduzimanju dozvole ne preda Ministarstvu sve kartice radionice, sredstva za plombiranje i svu dokumentaciju i evidencije koje su dužne voditi (članak 23. stavak 3. ovog Zakona),
 - ako zaposli tehničara i vođitelja u suprotnosti s odredbom članka 26. stavaka 1. i 3. ovog Zakona,
 - ako omogućiti da zahvate na tahografima i opremi obavlja tehničar koji ne posjeduje važeću potvrdu o stručnoj osposobljenosti (članak 26. stavak 2. ovog Zakona)
 - ako ne postupi u skladu sa odredbom članka 26. stavak 7. ovog Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe koja počinu prekršaj iz stavka 1. ovog članka.

Članak 48.

(prekršaji)

- (1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba ili fizička osoba-obrtnik, ako postupi u suprotnosti s odredbom članka 18. ovog Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 700,00 kuna kaznit će se i vozač koji počini prekršaj iz stavka 1. ovog članka.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 49.

(razmjena izvješća i informacija)

- (1) Ministarstvo će dostavljati Europskoj komisiji izvješće o provedbi odredbi o radnom vremenu i obveznim odmorima mobilnih radnika, navodeći stajališta poslodavaca i mobilnih radnika, svake dvije godine.
- (2) Izvješće iz stavka 1. ovog članka dostavljat će se Europskoj komisiji najkasnije do 30. rujna, nakon dvogodišnjeg razdoblja na koje se izvješće odnosi.
- (3) Izvješće mora sadržavati odredbe o korištenju iznimki sukladno odredbi članka 17. ovog Zakona, ukoliko su iznimke propisane.
- (4) Ministarstvo je dužno informacije o provjerama iz članaka 39-42. ovog Zakona dostavljati Europskoj komisiji svake dvije godine na propisanom obrascu.
- (5) Razmjena podataka, iskustava i znanja između Republike Hrvatske i ostalih država aktivno će se promicati.
- (6) Podaci iz stavaka 1., 2., 3. i 4. ovog članka dostavljat će se Europskoj komisiji danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Članak 50.

(nastavak rada radionica)

- (1) Do izdavanja dozvola radionicama sukladno ovom Zakonu, a najdulje 15 mjeseci nakon stupanja na snagu ovog Zakona, važe rješenja Ministarstva izdana ispitnim mjestima za analogne tahografe, sukladno odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“, broj 105/04. i 142/06.) i podzakonskih akata temeljem tog Zakona.
- (2) Ispitna mjesta koja u roku iz stavka 1. ovog članka Zakona ne ishode rješenja sukladno ovom Zakonu prestaju s radom, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo.

Članak 51.

(rok za donošenje propisa)

Ministar će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona donijeti propise iz:

- članka 9. stavak 5. ovog Zakona o načinu prijenosa podataka i način vođenja evidencije iz tahografa,
- članka 19. stavak 2. ovog Zakona o uvjetima koje moraju ispunjavati tahografi, izvedbene zahtjeve za tahografe, tahografske listiće, memorijske kartice, uvjete za preglede, ispitivanje, ugradnju i popravak tahografa i ispitivanje ograničivača brzine,
- članka 20. stavak 9. ovog Zakona o načinu obavljanja postupaka i poslova radionice,
- članka 22. stavak 2. ovog Zakona o načinu dokazivanja ispunjavanju uvjeta, sadržaju i obliku zahtjeva za izdavanje ili produžetak dozvole,
- članka 30. stavak 3. ovog Zakona o sadržaju zahtjeva za izdavanje kartica i obrazac,
- članka 31. stavak 3. ovog Zakona o načinu dokazivanja uvjeta za davanje javne ovlasti,
- članka 33. stavak 4. ovog Zakona o sadržaju dokumentacije za natječaj, rokovima za podnošenje i javno otvaranje ponuda, načinu i postupku otvaranja ponude.

Članak 52.

(prestanak važenja propisa)

(1) Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaju važiti:

- odredbe članka 235., 236., 237. i 238. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj 105/04 i 142/06)
- odredbe članka 43., 47., 56., 57. i 58., 59. i 63. Pravilnika o tehničkim uvjetima i ispitivanju tahografa i ispitivanju ograničivača brzine („Narodne novine“, broj 120/05.).
- Pravilnik o ukupnom trajanju vremena upravljanja vozilom, o odmorima vozača i vođenju evidencije rada i odmora vozača („Narodne novine“ broj 87/05.).

(2) Do donošenja propisa sukladno ovlaštenjima iz ovog Zakona, ostaju na snazi, ako nisu u suprotnosti s odredbama ovog Zakona:

- Pravilnik o tehničkim uvjetima i ispitivanju tahografa i ispitivanju ograničivača brzine („Narodne novine“, broj 120/05.).

Članak 53.

(stupanje na snagu)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama, osim odredbi članka 4., 5., 6., 7., 8. i 9. ovog Zakona, koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Člankom 1. propisan je predmet i svrha Zakona, odnosno područje koje se uređuje ovim Zakonom, i to radno vrijeme i obvezni odmor mobilnih radnika i vozača u cestovnom prijevozu, vremena vožnje, prekida vožnje i razdoblja odmora vozača koji obavljaju cestovni prijevoz tereta i putnika, način i uvjeti postupka stjecanja dozvole za radionice, uređaji za bilježenje u cestovnom prijevozu (tahografi), uvjeti i postupci kontrole, nadležnost tijela i njihove ovlasti, službene evidencije, te prekršaji i kaznene odredbe. Svrha Zakona je prije svega poboljšanje uvjeta rada i zaštita osoba koje obavljaju mobilnu djelatnost i vozača.

Članak 2.

Člankom 2. utvrđuje se područje primjene Zakona, te određena izuzeća od primjene, s posebnim naglaskom na vrstu vozila na koje se Zakon odnosi (vozila čija je najveća dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t, te autobusi konstruirani ili trajno prilagođeni za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača moraju imati ugrađen tahograf), nadalje, ovim se Zakonom propisuje da se isti primjenjuje na mobilne radnike koji sudjeluju u aktivnostima cestovnog prijevoza i vozače u cestovnom prijevozu, kao i na samozaposlene vozače sukladno sporazumu AETR-u, kao i na vozače vozila čija je dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t, te na autobuse konstruirane ili trajno prilagođene za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača. Ovim je Zakonom također propisano da nova vozila koja se prvi put registriraju u Republici Hrvatskoj nakon 01. siječnja 2009. godine, čija je dopuštena masa s priključnim vozilom veća od 3.5 t, te autobusi konstruirani ili trajno prilagođeni za prijevoz više od devet putnika, uključujući i vozača, moraju imati ugrađen digitalni tahograf.

Područje primjene ovog Zakona bez obzira na državu registracije vozila kada se radi o cestovnom prijevozu je: na teritoriju Republike Hrvatske ili između Republike Hrvatske i država članica Europske unije.

Članak 3.

Člankom 3. definirano je značenje 32 izraza koja se koriste u ovom Zakonu.

Članak 4.

Člankom 4. utvrđuje se da prosječno tjedno radno vrijeme mobilnih radnika koje ne smije biti dulje od 48 sati, dok se maksimalno tjedno radno vrijeme može produljiti na 60 sati, samo u slučaju ako tijekom četiri mjeseca prosjek od 48 sati nije prekoračen. Nadalje istim člankom Zakona jasno je propisano da ako mobilni radnik obavlja poslove za različite poslodavce, radno vrijeme predstavlja zbroj radnih sati kod svih poslodavaca.

Članak 5.

Člankom 5. definira se i uređuje područje stanki te je tako propisano da mobilni radnici koji obavljaju mobilnu djelatnost u cestovnom prijevozu, osim u slučaju ako AETR ne osigurava već zaštitu, moraju najkasnije nakon šest sati neprekidnog rada imati stanku. Istim člankom Zakona je propisano da se radno vrijeme prekida stankom koja traje najmanje 30 minuta, ako ukupni zbroj do tada obavljenih radnih sati iznosi između šest i devet sati, a stankom od najmanje 45 minuta ako ukupni zbroj radnih sati iznosi više od devet sati.

Članak 6.

Člankom 6. propisano je da se odredbe ovog Zakona koje se odnose na vrijeme odmora za mobilne radnike, odnose i na vježbenike i naučnike.

Članak 7.

Člankom 7. uređeno je pitanje noćnog rada mobilnih radnika tako da je utvrđeno da ako mobilni radnici obavljaju noćni rad, njihovo ukupno dnevno radno vrijeme ne smije trajati dulje od deset sati unutar svakog 24-satnog razdoblja. Nadalje propisano je da se naknada za noćni rad mobilnim radnicima isplaćuje sukladno važećim propisima u Republici Hrvatskoj, odnosno sukladno kolektivnim ugovorima, ali pod uvjetom, da naknada ne smije poticati ugrožavanje sigurnosti cestovnog prometa.

Članak 8.

Člankom 8. propisuje se da ukoliko se iz objektivnih ili tehničkih razloga ili razloga koji se odnose na organizaciju rada, mogu usvojiti iznimke od tjednog radnog vremena i noćnog rada, uz uvjet da postoji dogovor između predstavnika poslodavaca i radnika na koje se one odnose, te da se poduzmu naponi na poticanju svih relevantnih oblika socijalnog dijaloga.

To razdoblje ne može trajati dulje od šest mjeseci.

Članak 9.

Člankom 9. ovog Zakona određene su obveze za poslodavce koji su dužni mobilne radnike upoznati s odredbama iz ovog Zakona koji se odnose na vrijeme odmora, noćni rad i iznimke, te s drugim propisima, kolektivnim ugovorima. Također, istim se člankom utvrđuje obveza poslodavcima da evidentiraju radno vrijeme mobilnih radnika, te da tu evidenciju moraju čuvati najmanje dvije godine nakon isteka razdoblja na koje se odnosi, te da u dužni na zahtjev mobilnog radnika dati tražene podatke iz evidencije.

Članak 10.

Člankom 10. utvrđeno je da dnevno vrijeme vožnje ne smije biti dulje od devet sati, a samo iznimno, dnevno vrijeme vožnje može se produljiti na najviše deset sati ne više od dvaput tjedno. Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da tjedno vrijeme vožnje ne smije biti dulje od 56 sati, a da ukupno radno vrijeme tijekom bilo koja dva uzastopna tjedna ne smije biti dulje od 90 sati.

Istim se člankom utvrđuje i obveza vozaču koji je dužan evidentirati, ostale poslove svako vrijeme provedeno kao ostali poslovi, te svako vrijeme provedeno u upravljanju vozilom koje se koristi za javni prijevoz, a na koji se ne primjenjuje ovaj Zakon.

Članak 11.

Člankom 11. propisano je da nakon vremena razdoblja vožnje vozač dužan prekinuti vožnju i u kojem trajanju, kao i pod kojim uvjetima može istu zamijeniti kraćim prekidima vožnje.

Članak 12.

Člankom 12. utvrđena je obveza korištenja dnevnog i tjednog odmora vozača i to unutar svaka 24 sata, nakon dnevnog ili tjednog odmora, kao i trajanje dnevnog i tjednog odmora. Također su propisane i iznimke i uvjeti pod kojima se dnevni odmor može produljiti do redovnog tjednog odmora ili skraćenog tjednog odmora, ali i obveza da vozač može imati najviše tri skraćena dnevna odmora između bilo koja dva tjedna odmora.

Članak 13.

Člankom 13. propisane su iznimke propisane člankom 12. ovog Zakona, u slučaju kada vozač prati vozilo koje se prevozi trajektom ili vlakom, te koristi dnevni odmor, te je propisano da se taj odmor može prekinuti najviše dva puta drugim aktivnostima, u ukupnom trajanju od najviše sat vremena. Tijekom redovnog dnevnog odmora vozač mora imati pristup prostoru za odmor.

Nadalje propisano je da se dolazak ili odlazak vozača do i od vozila na koje se primjenjuju odredbe ovog Zakona, ako se vozilo ne nalazi u mjestu prebivalište vozača niti u sjedištu poslodavca, ne računa se kao vrijeme odmora ili prekid vožnje, osim ako vozač nije na trajektu ili vlaku i nema pristup prostoru za odmor.

Članak 14.

Ovim člankom su propisane obveze prijevozniku da ne smije vozačima koje zapošljava ili kojima raspolaže davati nikakve novčane naknade, u obliku povišice ili dodatka na plaću, a koji su vezani uz prijedenu udaljenost i/ili količinu prevezenog tereta, ako je ta naknada takva da ugrožava sigurnost cestovnog prometa i/ili potiče kršenje odredbi ovog Zakona.

Prijevoznik je dužan organizirati rad vozača na način da vozači poštuju odredbe ovog Zakona, te obavljati redovne provjere, dok su tvrtke, otpremnici, špediteri, organizatori putovanja, potpisnici ugovora, kooperanti i agencije za zapošljavanje vozača dužni su osigurati da ugovoreni rasporedi vožnji budu u skladu s odredbama ovog Zakona.

Posebna se odredba odnosi na prijevoznika koji koristi vozila opremljena digitalnim tahografom u vozilu.

Članak 15.

Člankom 15. dana je mogućnosti da ministar može propisati iznimke od odredbi koje se odnose na dulje minimalne stanke i razdoblje odmora ili kraća maksimalna vremena vožnje, ali samo za prijevoz koji se u cijelosti obavlja unutar Republike Hrvatske, vodeći računa o važećim kolektivnim i drugim ugovorima između socijalnih partnera.

Članak 16.

Člankom 16. propisane su iznimke za vozače kada isti može postupiti suprotno od odredbi koje se odnose na dulje prekide vožnje minimalni prekid vožnje i razdoblje odmora ili kraća maksimalna vremena vožnje kada upravlja vozilom kojem je potrebno da stigne do prikladnog mjesta za zaustavljanje kako bi se osigurala sigurnost ljudi, vozila ili njegovog tereta s tim da se ne ugrožava sigurnost cestovnog prometa.

Međutim, u tom slučaju vozač je dužan navesti razloge takvog postupanja ručno na obrascu evidencije radnog vremena ili na zapisnom listiću iz tahografa, najkasnije po dolasku na prikladno mjesto za zaustavljanje.

Članak 17.

Člankom 17. propisana su izuzeća od obveze primjene članak 10. 11. i 12. ovog Zakona za pojedine vrste prijevoza kada se taj prijevoz obavlja isključivo na području Republike Hrvatske.

Članak 18.

Člankom 18. propisana su izuzeća od obveze opremljenosti vozila tahografom, ali će se ta vozila moći koristiti samo za:

- (a) unutarnji linijski prijevoz putnika, i
- (b) međunarodni linijski prijevoz putnika čija su polazna i odredišna točka smještene na udaljenosti do 50 km zračne linije od granice između dviju država, a čija udaljenost ne prelazi 100 km.

U tom slučaju prijevoznik je dužan sastaviti vozni red i raspored dužnosti, koji za svakog vozača mora sadržavati naziv, sjedište i unaprijed utvrđeni raspored različitih razdoblja vožnje, ostalih poslova, prekid vožnje i raspoloživosti, dok vozač raspoređen za vožnju tim vozilom mora imati u vozilu izvod iz rasporeda dužnosti i primjerak voznog reda.

Članak 19.

Člankom 19. propisano je da tahograf koji je ugrađen u skladu sa odredbama ovog Zakona mora biti tipno odobren sukladno posebnim propisima. Stavkom 2. istog članka Zakona dana je ovlast ministru za donošenje podzakonskog akta kojim će se urediti tehnički uvjeti koje moraju ispunjavati tahografi.

Članak 20.

Člankom 20. utvrđeni su poslovi koje mogu obavljati pravne i fizičke osobe koje dobiju dozvolu Ministarstva za:

- ugradnju i ispitivanje,
- provjeru i pregled,
- popravak i demontažu tahografa, te koje poslove u okviru izdane dozvole mogu obavljati. Također je propisano da u dozvoli mora biti navedeno koje postupke i poslove može radionica obavljati, te da ista radionica može imati obje dozvole, da se dozvola izdaje na rok od pet godina,

Dozvolu izdaje Ministarstvo na rok od pet godina, dok se o izdavanju dozvole odlučuje u upravnom postupku.

Istim člankom Zakona propisano je da je u slučaju promjene vlasništva, voditelja ili u slučaju promjene zaposlenika koji obavljaju postupke i poslove radionice radionica dužna o tome obavijestiti Ministarstvo u roku od osam dana od dana promjene.

Istim je člankom dana ovlast ministru da propiše način obavljanja postupaka i poslova radionica.

Članak 21.

Člankom 21. propisano je da dozvolu izdaje Ministarstvo pojedinoj radionici za najmanje jedan od postupaka iz članka 20. stavka 1. alineje 1., 2. i 3. ovog Zakona, i to za provjeru i pregled tahografa, za sve odobrene tipove, a za ostale postupke radionice za najmanje jedan odobreni tip tahografa, te da Ministarstvo u dozvoli određuje radionici oznaku dozvole i oznaku plombiranja.

Članak 22.

Člankom 22. propisani su uvjeti za dobivanje dozvole za pojedini postupak odnosno posao koje radionica mora ispunjavati i koji moraju biti kumulativno ispunjeni.

Članak 23.

Člankom 23. Zakona propisni su uvjeti i način odvijanja postupka oduzimanja dozvole radionici, te je propisano da se rješenjem o oduzimanju dozvole, oduzimaju i sve dozvole pojedine radionice. Nadalje, propisano je da se rješenjem o oduzimanju dozvole radionici nalaže da u roku od tri dana od primitka rješenja o oduzimanju dozvole Ministarstvu preda sve kartice radionice, oznaku za plombiranje i svu dokumentaciju i evidencije, koje je prema ovom Zakonu te temeljem njega donesenim propisima, dužna voditi.

Članak 24.

Člankom 24. Zakona propisano je da nadzor nad radionicama obavlja inspekcija cestovnog prometa, te da je istom u okviru tog nadzora dužno od radionica pribavljati podatke o ispunjavanju propisanih uvjeta za dobivanje dozvole, te da li je njihov rad u skladu sa odredbama ovog Zakonu, te temeljem njega donesenim propisima.

Nadalje, utvrđena je obveza da inspekcija cestovnog prometa, policija i druga nadležna tijela koja obavljaju nadzor nad radom tahografa moraju obavijestiti Ministarstvo ako pri obavljanja nadzora utvrde da tahograf ugrađen u vozilo ne radi ispravno.

Ukoliko se tijekom nadzora utvrde nepravilnosti u radionici, koje mogu imati obilježja kaznenog djela, a koje bi mogle ugroziti siguran rad tahografa, dana je ovlast inspekciji koja je tada dužna narediti odgovornoj osobi da bez odgađanja zabraniti pristup zaposlenicima do kartica radionice. Ukoliko odgovorna osoba ne postupi u skladu s naredbom Ministarstva isto će radionici oduzeti dozvolu.

Članak 25.

Člankom 25. propisano je koje sve evidencije vodi Ministarstvo, te je dana ovlast ministru da detaljnije propiše evidenciju te način njenog vođenja, kao i obveza Ministarstvu da dostavlja informacije o trenutnom stanju radionica odnosno kartica nadležnim tijelima drugih država koje to zatraže.

Članak 26.

Člankom 26. propisani su uvjeti koje moraju ispunjavati tehničar i voditelj koji obavljaju te poslove u radionici, kao i način dokazivanja njihove stručne osposobljenosti, te da zahvate na tahografima i opremi od koje ovisi ispravan rad tahografa, može obavljati samo tehničar radionice koji posjeduje važeću potvrdu o stručnoj osposobljenosti.

Nadalje, istim je člankom propisano da su radionica i njeni zaposlenici dužni vozaču bilo kojeg vozila koje ima ugrađen tahograf pružati usluge u skladu sa dozvolom, te da u svrhu pružanja usluga, radionica mora na vidljivom mjestu imati oglasnu ploču koju mogu uočiti svi korisnici radionice.

Istim je člankom propisana obveza radionici koje je u slučaju uklanjanja ili demontaže tahografa dužna s uređaja presnimiti sve podatke koji su na njemu zabilježeni sukladno odredbama ovog Zakona, uključujući osobne podatke, ali na način da te podatke pohrani na siguran način najmanje jednu godinu, a smije ih proslijediti samo prijevozniku u čijem je vozilu bio tahograf ili kod kojega je zaposlen vozač na kojeg se odnose podaci o radnom vremenu i odmorima, te nadzornim tijelima sukladno ovom Zakonu.

Članak 27.

Člankom 27. Zakona utvrđuje se važenje kartica i to tako da se kartica vozača i kartica radionice izdaju na vrijeme od jedne godine, kartica prijevoznika izdaje se na pet, a kartica nadzornog tijela na dvije godine, dok se kartica radionice izdaje na ime pojedinog tehničara koji je osposobljen, a kartica nadzornog tijela na ime pojedine osobe koja je karticom ovlaštena za provođenje nadzora.

Članak 28.

Ovim se člankom propisuje da kartice izdaje, kao javnu ovlast, pravna osoba koju na temelju javnog natječaja, ovlasti Ministarstvo, a ta se javna ovlast dobiva na rok od 10 godina.

Istim člankom je propisano da se u Republici Hrvatskoj javna ovlast daje samo jednom izdavatelju kartica i to temeljem provedenog javnog natječaja u skladu s ovim Zakonom.

Članak 29.

Člankom 29. je propisano koje poslove pravna osoba kao javnu ovlast obavlja, kao izdavatelj kartica kroz upravni postupak u svrhu provođenja ovog Zakona i propisa donesenih na temelju istog. Ti su poslovi:

- odlučivanje o izdavanju ili oduzimanju kartica, uključujući uručivanje kartica, vođenje evidencije, te davanje podataka iz evidencije;
- upravne poslove u vezi s generiranjem potrebnih elektronskih ključeva.

Istim člankom Zakona je propisana obveza izdavatelj kartica da javnu ovlast provodi na najmanje jednom mjestu u Republici Hrvatskoj.

Članak 30.

Člankom 30. propisano je da o izdavanju i oduzimanju kartice odlučuje izdavatelj kartice u skladu s odredbama ovog Zakona, u skladu s općim upravnim postupkom, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano, te je dana ovlast ministru da propiše sadržaj zahtjeva za izdavanje kartice i obrazac.

Članak 31.

Člankom 31. propisani su uvjeti za davanje javne ovlasti izdavatelju kartica, koji moraju biti kumulativno ispunjeni.

Također istim je člankom propisano da kandidat može dokazivati da ispunjava uvjete iz natječaja koji se odnose na prostorije, opremu i stručne radnike za pružanje usluga u vezi s personalizacijom i izradom kartica, te u vezi s generiranjem ključeva za elektronski potpis, a kod kojih se ne radi o upravnim poslovima s podizvođačima, s kojima ima za vrijeme na koje se daje javna ovlast ugovorom uređen odnos u vezi osiguravanja ovih usluga, odnosno može navesti da će ih pružiti nakon dobivanja javne ovlasti u skladu sa ovim Zakonom.

Istim je člankom dana ovlast ministru da propiše način dokazivanja uvjeta za obavljanje poslova izdavatelja kartica, te obveza izdavatelju da uvjete za davanje javne ovlasti mora ispunjavati za cijelo vrijeme trajanja javne ovlasti.

Članak 32.

Člankom 32. Zakona propisana su mjerila za izbor na javnom natječaju koji se odnose predviđene prosječne vlastite troškove izdavanja pojedine kartice, s time da više bodova dobiva podnositelj zahtjeva koji ponudi niže prosječne vlastite troškove, na rok za početak obavljanja javne ovlasti, s

time da više bodova dobiva podnositelj zahtjeva koji ponudi kraći rok, te izlaženje u susret potrošačima koji se odnose na uredovno vrijeme, načini podnošenja zahtjeva za karticu, pomoć potrošačima i drugo.

Članak 33.

Člankom 33. ovlašćuje se Ministarstvo da raspiše javni natječaj najkasnije šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona, koji se mora objaviti u Službenom listu Republike Hrvatske., te što isti mora najmanje sadržavati.

Istim se člankom obvezuje Ministarstvo da na dan objave javnog natječaja i za cijelo vrijeme trajanja roka za natječaj najkasnije u roku od jednog dana mora omogućiti svim zainteresiranim uvid u dokumentaciju za natječaj te je uručiti svima koji uplate traženi iznos koji može obuhvaćati samo troškove umnažanja i slanja te dokumentacije.

Također, člankom 33. dana je ovlast ministru da propisuje sadržaj dokumentacije za natječaj, rokove za podnošenje i javno otvaranje ponuda, način i postupak otvaranja ponuda.

Članak 34.

Člankom 34. propisano je da u odluci o odabiru pravne osobe za izdavatelja kartice Ministarstvo određuje rok za početak obavljanja javne ovlasti kao i vrstu i visinu financijskog osiguranja u svrhu zakonitog i primjerenog obavljanja javne ovlasti.

Istim je člankom propisano da visina financijskog osiguranja mora biti takva da pokriva očekivane troškove Ministarstva u vezi s eventualnim oduzimanjem javne ovlasti, novim davanjem javne ovlasti i izvođenjem poslova izdavatelja kartice u Ministarstvu do trenutka kada novi izdavatelj kartica počinje provoditi javnu ovlast.

Članak 35.

Člankom 35. propisani su uvjeti pod kojima ministarstvo rješenjem oduzima javnu ovlast izdavatelju kartica, kao i to da protiv odluke o oduzimanju javne ovlasti izdavatelj kartica može izjaviti žalbu Povjerenstvu kojeg imenuje ministar, te da žalba ne obustavlja izvršenje.

Nadalje, istim je člankom propisano da s odlukom o oduzimanju javne ovlasti, dotadašnjem izdavatelju kartica se nalaže da novom izdavatelju kartica danom prestanka javne ovlasti bez naplate troškova u elektronskom obliku i na papiru preda svu dokumentaciju i evidencije koje posjeduje i koje vodi a odnose se na obavljanje javne ovlasti, kao i sve izrađene, ali neuručene kartice.

Također istim je člankom Zakona propisano da ako je to radi obavljanja upravnih poslova koji su predmet javne ovlasti nužno, da dotadašnji izdavatelj kartica mora opremu za obavljanje poslova dati u najam novom izdavatelju kartica. Ukoliko dotadašnji izdavatelj kartica ne postupi sukladno navedenom Ministarstvo je ovlašteno da odlukom na određeno vrijeme, koje ne smije biti dulje od šest mjeseci, opremu oduzme, ali da dotadašnji izdavatelj kartica za upotrebu te opreme ima pravo na odštetu.

Članak 36.

Člankom 36. propisano je da nadzor nad obavljanjem javne ovlasti obavlja Ministarstvo, u okviru kojeg je Ministarstvo dužno utvrditi da li izdavatelj kartica i dalje ispunjava propisane uvjete za izdavatelja kartica, te da li poslove obavlja u skladu s propisima.

Članak 37.

Člankom 37. propisano je da troškove obavljanje javne ovlasti izdavatelj kartica podmiruje iz cijene izdavanja kartica koje plaćaju stranke za izdavanje kartice, odnosno za druge usluge.

Istim je člankom propisano da cijenu za izdavanje kartice, odnosno drugih usluga propisuje ministar na način da osigura izdavatelju kartica pokriće troškova koji se odnose na obavljanje javne ovlasti, vodeći računa o prosječnim troškovima koje je izdavatelj naveo u svojoj ponudi.

Članak 38.

Člankom 38. propisane su i popisane evidencije koje mora voditi izdavatelj kartica o karticama, koji podaci obuhvaćaju i osobne podatke. Istim je člankom propisano da te podatke izdavatelj kartica pribavlja iz evidencija koje vode druga tijela koja imaju službenu evidenciju, a koja su s izdavateljem kartica surađivati. Istim je člankom Zakona propisana obveza poštivanja propisa o zaštiti osobnih podataka kao i obveza traženja dozvole za prikupljanje podataka od osoba čiji se podaci evidentiraju. Također, propisana je obveza suradnje sa TACHONET-om (zajedničkom mrežom drugih država).

Članak 39.

Člankom 39. propisana je nadležnost za odgovarajuće i redovite provjere koje obavljaju inspekcija cestovnog prometa i policijski službenici koja su ih dužna organizirati i provoditi u svrhu pravilne i dosljedne provedbe i primjene odredbi ovog Zakona i temeljem njega donesenih propisa, na cesti i u prostorijama prijevoznika i tvrtki, za sve kategorije prijevoza.

Istim člankom propisano je da se te provjere moraju obavljati svake godine i moraju obuhvatiti širok i reprezentativan presjek mobilnih radnika, vozača, prijevoznika, tvrtki i vozila u svim kategorijama prijevoza obuhvaćenim odredbama ovog Zakona.

Istim člankom Zakona se utvrđuju određeni postotci provjera koji se svake godine moraju povećavati, te da te provjere moraju sadržavati slijedeće podatke: broj vozača provjerenih na cesti, broj provjera u prostorima tvrtke, broj provjeravanih radnih dana, te broj i vrstu prijavljenih povreda propisa, zajedno s naznakom radi li se o prijevozu putnika ili tereta.

Članak 40.

Člankom 40. propisano je da su nadležna tijela za provjere dužna osigurati da statistički podaci prikupljeni od provjera budu podijeljeni u kategorije za provjere na cesti, za provjere u tvrtkama, a da su tvrtke odgovorne za vozače dužne čuvati jednu godinu dokumente, zapise rezultata i ostale potrebne podatke koje im dostave nadležna tijela za provjere, o provjerama izvršenim u prostorijama tih tvrtki ili u pregledu vozača tih tvrtki na cesti. Također, nadležna tijela za provjere dužna su čuvati podatke o prikupljenim u prethodnoj godini.

Članak 41.

Člankom 41. propisano je da se provjere na cesti moraju organizirati na različitim mjestima i u različitim vremenskim razdobljima, pri čemu se moraju obuhvatiti svi segmenti cestovne mreže, u cilju sprečavanja izbjegavanja mjesta provjere.

Istim je člankom Zakona propisana obveza za trgovačka društva koja upravljaju javnim cestama, kao i koncesionarima da su suradnji s inspekcijom i policijskim službenicima moraju osigurati uvjete za mjesta za provjere. Sve se provjere na cesti moraju obavljati bez diskriminacije.

Članak 42.

Člankom 42. propisano je da se provjere u prostorima tvrtki moraju planirati na način da se uvažavaju prethodne provjere za različite vrste prijevoza i tvrtki, posebno ukoliko se tijekom pregleda na cesti otkriju teže povrede odredbi ovog Zakona.

Istim je člankom propisano da su nadležna tijela za provjeru dužna tijekom provjere uzeti u obzir sve informacije koje im dostavi nadležno tijelo druge države, a koje se odnose na aktivnosti pregledavane tvrtke te države.

Istim je člankom propisano da provjere u prostorima tvrtke obuhvaćaju i slijedeće provjere:

(a) tjedna razdoblja odmora i vremena vožnje između razdoblja odmora;

(b) pridržavanje dvotjednog ograničenja vremena vožnje;

(c) tahografske listiće, jedinice u vozilima i ispise podataka s kartica vozača.

Člankom 42. također je propisano da nadležna tijela za provjeru, ukoliko je to moguće, mogu provjeravati i zajedničku odgovornost drugih sudionika, kao što su otpremnici, agenti, špediteri i dr., ukoliko se utvrdi kršenje propisa. Istim je člankom propisano da nadležna tijela za provjere moraju imati popis stavki za provjeru.

Članak 43.

Člankom 43. propisano je da će Ministarstvo uvesti sustav ocjene rizika za tvrtke, koji će se temeljiti na broju i ozbiljnosti povreda odredbi ovog Zakona, koje je pojedina tvrtka počinila, a prema informacijama o prekršajima dobivenim u suradnji s drugim državama.

Istim je člankom propisano što se smatra povredom propisa, te da će nadležna tijela za provjeru tvrtke s visokom ocjenom rizika provjeravat češće i detaljnije.

Članak 44.

Člankom 44. propisano je tko i u kojem obimu provodi provjere sukladno odredbama ovog Zakona, te su također propisane ovlasti za svako pojedino nadležno tijelo za provjeru koje ovlasti mogu biti od zabrane upotrebe vozila, upućivanje na izvanredni pregled tahografa, zahtijevanje kontrole tahografa, te davanje popisa s podacima i ispisa s tahografa, privremeno oduzimanje popisa s bilježenim podacima ili ispis iz tahografa, privremeno oduzimanje kartica ukoliko se sumnja da je ista krivotvorena.

Članak 45.-48.

Članci 45.– 48. su prekršajne odredbe, kojima su popisane visine novčanih kazni za pravne osobe, fizičke osobe-obrtnike, odgovorne osobe u pravnoj ili fizičkoj osobi, te vozače i mobilne radnike.

Članak 49.

Člankom 49. propisani su rokovi, kao i načini razmjene informacija i izvješća između nadležnih tijela RH i drugih država.

Članak 50.

Člankom 50. propisano je važenje rješenja (ovlaštenja) koje su ishodila ispitna mjesta sukladno odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama i odgovarajućim pravilnicima koja vrijede najdulje 15 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona, kao i odredba koja ukazuje da će rješenjem Ministarstvo utvrditi prestanak rada istih ukoliko u propisano roku ne ishode rješenja sukladno odredbama ovog Zakona.

Članak 51.

Člankom 51. utvrđuje se rok za donošenje podzakonskih akata sukladno ovlaštenjima iz ovog Zakona koji je tri mjeseca od dana stupanja na snagu Zakona.

Članak 52.

Člankom 52. propisano je koji članci Zakona o sigurnosti prometa na cestama i Pravilnika o tehničkim uvjetima i ispitivanju tahografa i ispitivanju ograničivača brzine prestaju važiti stupanjem na snagu ovog Zakona.

Članak 53.

Člankom 53. utvrđuje se da ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama, uz iznimku koja se odnosi na samozaposlene vozače i mobilne radnike kako bi se ostavio primjeren rok za pripremu usklađivanja poslovanja s odredbama istog do dana pristupanja RH Europskoj uniji.

PRIMJEDBE NA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO

Središnji državni ured za upravu

Primjedba na članak **20. stavak 9. nacrta** prijedloga Zakona ne prihvaća se, jer će istim člankom Zakona daje ovlast ministru da propiše način podnošenja zahtjeva, postupak izdavanja dozvola i poslova radionice, dok je člankom 22. stavak 2. istog Nacrta propisano da ministar propisuje način dokazivanja ispunjavanja uvjeta, sadržaj i oblik zahtjeva za izdavanje ili produžetak dozvole.

Iz navedenog proizlazi da je temeljem citirana dva članka Nacrta prijedloga Zakona dano ovlaštenje ministru da detaljnije uredi područje izdavanja dozvola i postupke u vezi s radionicama, te bi se predloženim brisanjem ovlaštenja ostavilo nedorečeno područje načina podnošenje zahtjeva, postupak izdavanja dozvola i poslova radionica.

Primjedba na članak **27. stavak 1.** Nacrta prijedloga Zakona ne prihvaća se jer je trajanje memorijskih kartica za nadzorna tijela od dvije godine i rješenje iz zemalja u okruženju, a koje su već uvele i obavljaju kontrolu digitalnih tahografa. Memorijska kartica koju između ostalog imaju i nadzorna tijela zbog načina prikupljanja podataka i obrade istih, kao i tehnologije na kojoj funkcioniraju, moraju biti ograničene na određeni ne dugi rok, i kao takve ne predstavljaju identifikacijski dokument nadzornog tijela, već je ista prijenosni uređaj za prijenos i pohranu podataka, koji zbog sofisticirane tehnologije temeljem koje su sačinjene, moraju biti usklađivane i usavršavane, a što ima za posljedicu njihov dvogodišnji rok trajanja. Inspekcija cestovnog prometa ne obavljanja inspekcijski nadzor nad izdavanjem kartica, već taj upravni nadzor obavlja Ministarstvo, kako je to uređeno člankom 36. Nacrta prijedloga Zakona.

Primjedba na **članak 35. stavak 2.** ne prihvaća se jer je stručni nositelj izrade ovog Nacrta prijedloga procijenio da je potrebno omogućiti dvostupnost u postupku oduzimanja javne ovlasti izdavatelju kartica, a s obzirom da se radi o poslovima kojima zahtijevaju izuzetno velika ulaganja u posao, opremu i uređaje. Nadalje, u svom očitovanju na Nacrt prijedloga Zakona, Ured za zakonodavstvo RH nije stavio primjedbu na mogućnost izjavljivanja žalbe na odluku o oduzimanju javne ovlasti, već je samo naglašeno da je potrebno istu formulaciju, odnosno mogućnost izjavljivanja žalbe predvidjeti i u slučajevima donošenja odluke o odbiru izdavatelja kartice, a što je i prihvaćeno.

Primjedba na **Glavu VIII.-članak 44.** djelomično se ne prihvaća se jer je članak 44. zbog svog značaja ostavljen u posebnom poglavlju X. nadzor i izvješćivanje, a u kojem se utvrđuje koja su to nadzorna tijela i njihove konkretne ovlasti, a što je kronološki složeno nakon poglavlja kojim se detaljno uređuju postupci provjere.

Ministarstvo gospodarstva rada i poduzetništva

Primjedbe na **Poglavlje II- članci od 4. – 9.** Nacrta prijedloga Zakona ne prihvaćaju se jer se usklađuje s Direktivom Vijeća 2002/15 EZ od 15. ožujka 2002. godine o organizaciji radnog vremena osoba koje obavljaju mobilne aktivnosti na cesti. Usklađivanje s citiranom Direktivom obveza je koja je utvrđena kroz Nacionalni program pristupanja RH –EU, kao i kroz pregovaračka stajališta za Poglavlje 14. Prometna politika.

Napominjemo da je člankom 53. Nacrta prijedloga Zakona propisano da odredbe članaka od 4.-9. stupaju na snagu danom pristupanja RH EU, kako bi se ostavilo dovoljno vremena poslodavcima i zaposlenicima za prilagodbu i pripremu, a do kada će se izvršiti i usklađivanje radnog zakonodavstva u RH.

Područje vremena vožnje, prekida i odmora vozača uređeni su u Poglavlju II. Nacrta prijedloga Zakona i to člancima od 10.-19..

Ministarstvo vanjskih poslova i europskih integracija

Primjedba na Glavu X. kaznene odredbe članci 45.-48. ne prihvaća se jer se ovim Nacrtom prijedloga Zakona ne ovlašćuju otpremnici, špediteri, organizatori turističkih putovanja, nositelji glavnih ugovora, kooperanti ili agencije za zapošljavanje, zbog čega se ne mogu isti i razmjerno kažnjavati. Nadalje, ovlaštena nadzorna tijela za provjere u ovom Nacrtu prijedloga Zakona su prometna inspekcija cestovnog prometa i policijski službenici, koji nisu osposobljeni, niti mogu obavljati kontrolu a zatim i kažnjavati naprijed navedene.

Ministarstvo unutarnjih poslova

Primjedba na članak 2. stavke 3. i 4. Nacrta prijedloga Zakona ne prihvaća se su isti u potpunosti usklađeni sa Uredbom 561/2006/EZ člankom 2. stavak 1. točka a., koji glasi: "...tereta kada je najveća dopuštena masa vozila s priključnim vozilom (prikolicom ili poluprikolicom) veća od 3.5t" što podrazumijeva da i samo teretno vozilo čija je najveća dopuštena masa veća do 3.5t, mora imati ugrađen tahograf.

Ovim se člankom Nacrta prijedloga Zakona propisuje da kombi vozila čija je najveća dopuštena masa manja od 3.5t, ako vuku priključno vozilo, te ukupno premašuju masu od 3.5t moraju imati ugrađen tahograf.

Primjedba na članak 2. stavak 7. točka (i) Nacrta prijedloga Zakona ne prihvaća se jer je definicija u potpunosti usklađena sa odredbom članka 3. točke (i) Uredbe 561/2006/EZ